

ወደ አንድ ስፍራ ለመሄድ የታጠቁ ሰዎች

ቆላስይስ 3: 12-17

ይህ ክፍል ጳውሎስ ክርስቲያኖች የተቀደሰ ሕይወት እንዲኖሩ የሚያደርገውን ንግድ ያጠቃልላል። ክፍሉ የአልባሳትን ምሳሌ በማቅረብ ይቀጥላል፡- «ገፋችሁታል ... ለብላችሁታል» (ቁ. 8-10)። አንባቢዎቹ የኃጢአትን መገንዣዎችና አርጌውን ሕይወት እንዲያወልቁና የቅድስናንና በክርስቶስ የሚገኘውን አዲስ ሕይወት «የጸጋ አልባሳት» እንዲለብሱ ያበረታታቸዋል።

በዚህ ክፍል ትኩረት የተደረገው በእነሣሽ ምክንያቶች ላይ ነው። አርጌ ተግባራት አውልቀን የአዲስ ሕይወት መልካም ብቃቶችን መልበስ ያለብን ለምንድን ነው? ጳውሎስ በአዲስ ሕይወት እንመላለስ ዘንድ የሚያበረታቱንን አራት እነሣሽ ምክንያቶች ይዘረዝራል (ሮሜ 6: 4)።

የክርስቶስ ጸጋ (ቆላ. 3: 12-14)

ጸጋ ለማይገባቸው ኃጢአተኞች እግዚአብሔር የሚሰጠው ችሮታ ነው። ጳውሎስ የቆላስይስን ሰዎች የእግዚአብሔር ጸጋ ምን እንዳደረገላቸው ያስታውሳቸዋል።

እግዚአብሔር መረጣቸው (3: 12)። ምርጦች የሚለው ቃል «የእግዚአብሔርም ምርጦች» ማለት ነው። እግዚአብሔር በሙሴ አማካኝነት ለእስራኤል ሕዝብ የተናገረው ቃል በጸጋ የመዳንን ትርጉም እንድንረዳ ይረዳናል፡- «እግዚአብሔር የወደዳችሁና የመረጣችሁ ከአሕዛብ ሁሉ በቁጥር ስለበዛችሁ አይደለም፤ እናንተ ከአሕዛብ ሁሉ በቁጥር ጥቂቶች ነበራችሁና፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ስለወደዳችሁ ... በጽኑ እጅ [ከግብጽ] አወጣችሁ» (ዘዳ. 7: 7-8)።

ይህ የመለኮታዊ ምርጫ ተአምር እኛ ባለን ወይም ባደረግነው በማንኛውም ነገር ላይ አልተደገፈም፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር እኛን በክርስቶስ የመረጠን «ዓለም ሳይፈጠር» በፊት ነበር (ኤፌ. 1: 4)። እግዚአብሔር ኃጢአተኛውን ሰው ባደረገው በጎ ነገር ወይም ሥራ መሠረት ቢያድን ኖሮ ማንም ሰው ባልዳነም ነበር። ሁሉም የተፈጸመው

በእግዚአብሔር ጸጋ ነው። ይህም ክብር ሁሉ ለእግዚአብሔር እንዲሆን ነው።

በመሠረቱ፡ ምርጫ ለእግዚአብሔር ልጆች የሚሆን «የተቀደሰ ምስጢር» ነው፤ እኛ አማኞች ላልዳኑት ሰዎች የምንገልጽላቸው ትምህርት አይደለም። «ጌታ የእርሱ የሆኑትን ያውቃል» (2ኛ ጢሞ. 2: 19)፤ ስለሆነም ዘላለማዊ ዓላማዎቹን እንዲፈጽም ለእርሱ መተው አለብን። የኛ ድርሻ የወንጌሉን የምስራች ለጠፋው ዓለም ማካፈል ነው።

እግዚአብሔር ለያቸው (3: 12)። ይህ ቅዱስ ለሚለው ቃል ፍቸው ነው። በክርስቶስ ስላመንን ከዓለም ተለይተን ወደ ጌታ መጥተናል። እኛ የራሳችን አይደለንም። ይልቁንም ሙሉ ለሙሉ የእርሱ ንብረቶች ነን (1ኛ ቆሮ. 6: 19-20)። ወንዱንና ሴቷን አንድ ላይ በማጣመር ለዚህ ለተቀደሰ ዓላማ ይኸውም ለጋብቻ ሥርዓት እንደሚለያቸው ሁሉ ደኅንነትም አማኙን ለኢየሱስ ክርስቶስ ይለየዋል። በሠርጉ ፍጻሜ ላይ መሸራዩቱ ከክብር ሚዜዋ ጋር ጠፍታ ብትገኝ አስደንጋጭ ከንውን አይሆንምን? እንደዚሁም ክርስቲያን ለዓለምና ለሥጋ እንደሚኖር አድርጎ መቁጠር የከፋ ነገር ነው።

እግዚአብሔር ይወዳቸዋል (3: 12)። የማያምን ሰው ኃጢአት በሚሠራበት ወቅት የቅዱሱን ፈጣሪና ዳኛ ሕግጋት የሚያፈርስ ፍጡር መሆኑ ነው። ዳሩ ግን ክርስቲያን ኃጢአት በሚሠራበት ጊዜ የአባቱን አፍቃሪ ልብ የሚያሳዝን የእግዚአብሔር ልጅ ነው ማለት ነው። በዓለም ውስጥ ካሉ አነሣሽ ኃይሎች ሁሉ እጅግ የላቀው ፍቅር ነው። አማኝ ለእግዚአብሔር ባለው ፍቅር እያደገ ሲሄድ እርሱን የመታዘዝ ፍላጎቱ ይጨምርና ከክርስቶስ በተቀበለው አዲስ ሕይወት መመላለስ ይጀምራል።

እግዚአብሔር ይቅር ብሎአቸዋል (3: 13)። «በደላችሁንም ይቅር አላችሁ» (ቆላ. 2: 13)። የእግዚአብሔር ይቅርታ ሙሉና ፍጻሜ ያለው እንጂ በሁኔታዎች ላይ የተመሠረተ ወይም ከፊል አይደለም። ቅዱሱ አምላክ ኃጢአተኞች የሆንን እኛን ይቅር ሊለን የሚችለው እንዴት ነው? ክርስቶስ ኢየሱስ በመስቀል ላይ ካቀረበው መስዋዕት የተነሣ ነው። እግዚአብሔር ይቅር ያለን ለእኛ ሳይሆን «ለክርስቶስ ብሎ» ነው (ኤፌ. 4: 32)።

በእግዚአብሔር ተመርጠን፤ በእግዚአብሔር ተለይተን፤ በእግዚአብሔር ተወደንና በእግዚአብሔር ይቅር ተብለን እንኖራለን።

እነዚህ ሁሉ የጸጋ ውጤቶች ናቸው። ከእነዚህ የጸጋ በረከቶች የተነሣ ክርስቲያን በእግዚአብሔር ፊት አንዳንድ ጥበቅ ኃላፊነቶች አሉት። የክርስትናን ሕይወት ውብ አልባሳት መገናጸፍ አለበት። ጳውሎስ ስምንት ጸጋዎችን ይዘረዝራል።

ምሕረትን፣ ርኅራኄን ... ልበሱ (3: 12)። የግሪኩ ቃል ይህንን የአንጀት ርኅራኄ ይለዋል። ምክንያቱም እኛ በልባችን እንደሚሰማን የምናምነው ይህ ጥልቅ ስሜት የግሪክ ሰዎች በአንጀት አካባቢ እንደሚሰማ አድርገው ይወስዱት ነበር። አማኞች እንደ መሆናችን መጠን እርስ በርሳችን ምሕረትና ርኅራኄ ሊኖረን ይገባል (ፊል. 2: 1-11 ይመልከቱ)። ይህም እንደ ቴሌቭዥን የምንዘጋውና የምንከፍተው ነገር ሳይሆን ከሌሎች ጋር በቀላሉ ለመኖር የሚያስችለን የማያቋርጥ የልብ ዝንባሌ ነው።

ቸርነትን ... ልበሱ (3: 12)። እኛ የዳንነው እግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ አማካኝነት ቸርነቱን ስላበዛልን ነው (ኤፌ. 2: 7፤ ቲቶ 3: 4)። እኛም በተራችን ለሌሎች ቸርነትን ማሳየት አለብን። የእግዚአብሔር ትእዛዝ «እርስ በእርሳችሁም ቸሮችና ርኅራኄዎች ሆኑ» (ኤፌ. 4: 32) የሚል ነው።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከምንመለከታቸው እጅግ አስደናቂ የቸርነት ሥዕሎች አንዱ ንጉሥ ዳዊት ሽባውን ልዑል ሜምሬቦስቴን ያስተናገደበት ሁኔታ ነው (2ኛ ሳሙ. 9 ይመልከቱ)። የዳዊት ፍላጎት ለንጉሥ ሳኦል ቤተሰብ «የእግዚአብሔርን ቸርነት» ማሳየት ነበር። ይህም ለሳኦል ልጅ ለዮናታን ከነበረው ፍቅር የተነሣ ነው፤ የተገኘውም ሰው የዮናታን ልጅ ሜምሬቦስቴ ሲሆን እርሱም ድህነት የተጫጫነው ሽባ ሰው ነበር። ዳዊት ነገሩን ከሕግ አንጻር ቢመለከት ኖሮ ሜምሬቦስቴን በኮነነው ነበር። ምክንያቱም ይህ ሰው የበደለኛ ሰው አባል ነበር። ዳሩ ግን በፍቅርና በጸጋ ላይ ተነሣሥቶ የቸርነትን ተግባር አደረገለት።

ዳዊት ሜምሬቦስቴን ፈለገና እንዳይፈራ ዋስትና ሰጠው። ሜምሬቦስቴን እንደ ቤተሰቡ አባል በቤተ መንግሥት ውስጥ እንዲኖርና ከንጉሡ የተትረፈረፈ ገበታ እንዲመገብ ጋበዘው። ይህ የእግዚአብሔር ቸርነት ነው! እኔና እርስዎ ከዚህ የበለጠ ቸርነት ተደርጎልናል፤ ምክንያቱም ክርስቲያኖች እንደመሆናችን መጠን የእግዚአብሔር ልጆች ስለሆንን፤ ከእርሱ ጋር ለዘላለም በሰማይ እንኖራለን።

ትሕትናን ... ልበሱ (3:12)። በጳውሎስ ዘመን የነበረው የአረማውያን ዓለም ለትሕትና ስፍራ አይሰጥም ነበር። ይልቁንም ኩራትንና የበላይነትን ከፍ አድርገው ይመለከቱ ነበር። ኢየሱስ ክርስቶስ ወደር የማይገኝለት የትሕት ልቦና ምሳሌ ነው (ፊል. 2:1-11)። ትሕትና ራስን ዝቅ አድርጎ መመልከት አይደለም። ይልቁንም በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ ስለ ራስ ትክክለኛ ግንዛቤ ማግኘት ማለት ነው (ሮሜ 12:3)። የልብ ትሕትና ያለው ሰው በመጀመሪያ ስለ ሌሎች እንጂ ስለ ራሱ አያስብም።

የዋህነትን ... ልበሱ (3:12)። የዋህነት ኃይልን ከቁጥጥር ሥር የማድረግ ብቃት እንጂ ደካማነት አይደለም። ይህ ቃል በዝግታ የሚነፍሰውን ነፋስ፣ ለበሽተኛ የሚታዘዘውን መድኃኒት፣ የተገራውን ፈረስ ለማመልከት ይጠቅም ነበር። በእነዚህ ሁሉ ሁኔታዎች ውስጥ ኃይል አለ። ነፋስ ማዕበል ሊፈጥር ይችላል፤ ከመጠን ያለፈም መድኃኒት ሰውን ሊገድል ይችላል፤ ፈረሱ የታሰረበትን ገመድ በጥሶ ሊጋልብ ይችላል፤ ዳሩ ግን ይህ ኃይል ከቁጥጥር ሥር ያለ ነው። የዋህ ሰው ነገሩ ሁሉ ከቁጥጥር ሥር ስለሆነ አብዝቶ አይናደድም።

ትዕግሥትን ... ልበሱ (3:12)። የዚህ ቃል ቀጥተኛ ትርጉም ለረጅም ጊዜ ሳይቆጡ መቆየት ማለት ነው። ትዕግሥት የሌለው ሰው የሚናገረውንና የሚሠራውን አጥብቆ ሳያስብበት ሲሆን ራሱንም የመቆጣጠር ብቃት ያንሰዋል። አንድ ሰው ታጋሽ በሚሆንበት ጊዜ ነገር ከሚቆስቁሱ ሰዎች ወይም ሁኔታዎች ጋር ብቀላን ሳይሻ በሰላም ሊሠራ ይችላል። መቆጣት የተቀደሰ ባሕርይ ምልክት ስለሆነ በቦታው ቢደረግ መልካም ነው። ይሁን እንጂ ትክክል ባልሆኑ ነገሮችና ምክንያቶች ፈጥሮ መቆጣት ተገቢ አይደለም።

«እርስ በርሳችሁ ትዕግሥትን አድርጉ» (ቆላ. 3:13)። የዚህ ቀጥተኛ ትርጉም፡- ከመቆጣት ይልቅ ለማረም ትክክለኛ ጊዜ እስኪደርስ ድረስ ራስን በራስ መቆጣጠር ነው። እግዚአብሔር ኃጢአተኞችን ይታገሣል። ወዲያውኑ በችኮላ አይፈርድም (ሮሜ 2:4፤ 3:25) ትሕትና፣ ትዕግሥትና መቻቻል አንድ ላይ ይሄዳሉ።

ይቅር ተባባሉ (3:13)። ጳውሎስ በዚህ ክፍል ይቅር ስለመባባል የጻፈው ወደ ትክክለኛ ውጤት መርቶናል። አዛኝና ጠብ ቀስቃሽ ሁኔታዎችን እየታገሠ ክርስቲያን ከብቀላ ርቆ መኖር ብቻ ሳይሆን፣ ችግር

ፈጣሪውንም ሰው ይቅር ማለት አለበት። ይህንን ካላደረገ በልቡ ውስጥ የጥላቻ ስሜት ሊያድርና ወደ ታላላቅ ኃጢአቶች ሊመራው ይችላል።

ይቅር ማለት የክርስቶስን ዱኳ መከተል ነው (ኤፌ. 4:32)። እንዲሁም ይቅርታ ልብን ወደ እግዚአብሔር የፍቅር ሙላት ይመራል። በሌላው ሰው ላይ የምንንቅፈው ነገር ሲኖር ወዲያውኑ በልባችን ይቅር ማለት አለብን። [«የቤተሰብ ይቅርታ» ሌላው ጉዳይ ነው። ወደተቀየመን ሰው ዘንድ ልንሄድና በፍቅር ልናነጋግረው ይገባል (ማቴ. 18:15-35)።]

ፍቅርን ልበሱት (3:14)። ይህ ከሁሉም የክርስትና ምግባራት የላቀ ሲሆን ሌሎችን ምግባራት በሙሉ እንደሚያስተማሥር «መቀነት» ነው። 1ኛ ቆሮንቶስ ምዕራፍ 13 እንደሚገልጸው፡ ጳውሎስ የዘረዘራቸው መንፈሳዊ መመዘኛዎች ሁሉ የእውነተኛ ክርስቲያናዊ ፍቅር ክፍሎች ናቸው። ፍቅር የመጀመሪያ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ሲሆን፤ እንደ ደስታ (ቁ. 16)፤ ሰላም (ቁ. 15)፤ ትዕግሥት፤ የውሃት፤ ችርነትና ትሕትና (ቁ. 12) የመሳሰሉ ሌሎች ይህንኑ ተከትለው ይመጣሉ።

ፍቅር በሕይወታችን ውስጥ ሲገዛ እነዚህን ሁሉ መንፈሳዊ ሥነ ምግባራት ስለሚያስተሳስር በውስጡ አንድነት ይታያል፤ ይህም መንፈሳዊ ብስለትን ያመለክታል። ይህ አንድነትና ብስለት ሕይወትን ሚዛናዊና የሚያድግ እንዲሆን ይረዳል። የኖስቲክ ዘይቤ ይህንን የማድረግ ብቃት አልነበረውም።

የክርስቶስ ሰላም (ቆላ. 3:15)

በዚህ ቁጥር ጳውሎስ ከባሕርይ ወደ ጸባይ ይመለሳል። ክርስቲያን የእግዚአብሔርን ፈቃድ እያከናወነ እንዳለ እንዴት ሊያውቅ ይችላል? አንዱ መልስ፡ በልቡ የሚሰማው የክርስቶስ ሰላም አለ። ክርስቲያን ውስጣዊ ሰላም ሲያጣ፤ እግዚአብሔርን በሆነ መንገድ እንዳልታዘዘ ያውቃል።

ይግዛ ተብሎ የተተረጎመው ቃል የስፖርተኞች ቋንቋ ነው። ትርጉሙ «በስፖርተኞች ላይ ባለሥልጣን በመሆን፤ ሽልማቶችን መስጠት» ማለት ነው። ጳውሎስ የዚህን ቃል ሌላ ገጽታም ተጠቅሟል፡- «ማንም ሽልማት እንደማይገባችሁ አድርጎ አይናገር» (የቆላ. 2:18 ቀጥተኛ ትርጉም)። በግሪክ ጨዋታዎች ብቁ ያልሆኑትና የውድድሩን ሕግ የሚጥሱትን ተወዳዳሪዎች የሚያገልሉ ዳኞች ነበሩ።

የእግዚአብሔር ሰላም በሚያምን ልባችን ውስጥ «ዳኛ» ነው። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ስንታዘዝ ሰላሙ በውስጣችን ይገኛል፤ ዳሩ ግን ከፈቃዱ ወጣ ስንል (ሳናስተውልም እንኳ) ሰላሙን እናጣለን።

ዳሩ ግን እውነተኛ ያልሆነ የልብ ሰላም ስላለ መጠንቀቅ አለብን። ዮናስ ሆነ ብሎ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ቢተላለፍም በማዕበሉ በምትራወጠው መርከብ ውስጥ የሰላም እንቅልፍ ተኝቶ ነበር፤ «ስለዚያ ሳስብ ሰላም ይሰማኛል!» የሚለው ብቻ በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ ለመኖራችን በቂ ማስረጃ አይሆንም። መጸለይ፣ ለፈቃዱ ራሳችንን መስጠትና በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ፈቃዱን መሻት አለብን። የልብ ሰላም ብቻ ሁልጊዜም የእግዚአብሔር ሰላም አይደለም።

በዚህ ውስጥ የተጨመረ ሌላም ነገር አለ፡- ይኸውም በልባችን ውስጥ ሰላም ካለን፣ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከሌሎች ሰዎች ጋር ሰላም ይኖረናል። ለአንድ አካል ስለተጠራ በዚያ አካል ውስጥ የሚኖረን ግንኙነት የአንድነትና የሰላም መሆን አለበት። ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጭ ከሆንን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መለያየትና መከፋፈልን እንደምናመጣ የተረጋገጠ ነው። ዮናስ ኃጢአቱ ማዕበሉን እየፈጠረ ሳለ በሰላም ያንቀላፋ መስሎት ነበር፤

አንድ ክርስቲያን የእግዚአብሔርን ሰላም ሲያጣ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጭ በሆኑ አቅጣጫዎች መሄድ ይጀምራል። የውስጥ ሰላሙን ለማካካስ የዓለምና የሥጋ ነገሮችን መከታተል ይጀምራል። ለመሸሽ ይፈልጋል፤ ዳሩ ግን ከራሱ ለመሸሽ አይችልም፤ የእግዚአብሔርን ሰላም በውስጡ ሊለማመድ የሚችለው ኃጢአቱን ሲናዘዝ፣ የእግዚአብሔርን ይቅርታ ሲቀበልና የእግዚአብሔርን ፈቃድ ሲያደርግ ብቻ ነው።

በልብ ውስጥ ሰላም ሲኖር ከናፍርትም ምስጋናን ያንጠባጥባሉ፡- «የምታመሰግኑም ሁኑ» (ቆላ. 3:15)። ከእግዚአብሔር ፈቃድ የወጣ ክርስቲያን በምንም ዓይነት ለእግዚአብሔር እውነተኛ ምስጋና ሊያቀርብ አይችልም። ዳዊት ኃጢአቱን በሸሸገ ጊዜ ሰላሙንና ምስጋናውን አጥቷል [መዝ. (32) እና (51)]። ዳሩ ግን ኃጢአቶቹን በተናዘዘ ጊዜ ዝማሬው ተመለሰለት።

የክርስቶስ ቃል (ቆላ. 3:16)

ይህ የእግዚአብሔር ቃል ማለት ነው። የሐሰት አስተማሪዎች ሰው-ሠራሽ ልምዶች፣ ሃይማኖታዊ ሥርዓቶችና ሰብዓዊ ፍልስፍናዎችን እንግበው ወደ ቆላስይስ ዘለቁ። የእግዚአብሔርን ቃል ከትምህርቶቻቸው ጋር ለማስማማት ጣሩ፤ ዳሩ ግን አልሆነላቸውም። ሁልጊዜም የእግዚአብሔር ቃል ኢየሱስ ክርስቶስን ከፍ አድርጎ ያሳያል።

ለቆላስይስ ሰዎች ደኅንነትን ያጎናጸፈው የወንጌሉ የእውነት ቃል እንጂ የሐሰት አስተማሪዎች ቃል አልነበረም (ቆላ. 1:5)። ይኸው ተመሳሳይ ቃል ሕይወትን ይሰጠናል፤ እንዲሁም ያቆመናል፤ ያበረታናልም (1ኛ ጴጥ. 1:22-2:3)።

በውስጣችን በሙላት «እንዲያድር» ከፈቀድንለት ቃሉ ሕይወታችንን ይለውጣል። ማደር ማለት «በቤት ውስጥ መሆን» ማለት ነው። የክርስቶስን ጸጋና ሰላም ከተለማመድን፣ ቃሉ በልባችን ውስጥ ያድራል። የእግዚአብሔር ቃል ትርጉም ያለው ኑሮ እንድንኖር ምን ያህል በመንፈሳዊ ነገር የበለጸገ እንደሆነ እንረዳለን።

ይሁን እንጂ ሐዋርያው ጳውሎስ ይህንን ነገር የጻፈው ለእያንዳንዱ ክርስቲያን ብቻ ነው ብለን ማሰብ የለብንም። ምክንያቱም እንዲጻፍ ያደረገው ለጠቅላላው የቤተ ክርስቲያን አካል ነው። የክርስቶስ ቃል በእናንተ መካከል ይኑርባችሁ የሚለው ሊሆን የሚችል ትርጉም ነው። በእያንዳንዱ የቤተ ክርስቲያን አባል የእግዚአብሔር ቃል በሙላት ከኖረ፣ በቤተ ክርስቲያን ኅብረትም እንዲሁ ይኖራል።

ዛሬ ልክ በጳውሎስ ዘመን እንደነበረው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አንድ አደገኛ ሁኔታ ይታያል። ይኸውም የአጥቢያ አብያተ ክርስቲያናት ለእግዚአብሔር ቃል የሚሰጡት ጊዜ አናሳ መሆኑ ነው። በሰንበት ክፍሎችና በሰበካ መድረኮች ቀለል ያሉ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርቶች እጥረት ያለ ይመስላል። ሕዝቡ ከእግዚአብሔር ቃል ይልቅ ለፈልሞች፣ ለሙዚቃ ዝግጅቶችና ለሌሎች አዝናኝ ፕሮግራሞች የበለጠ ፍላጎት አለው። በርካታ የዳኑ ሰዎች ለማንበብ፣ ለማጥናትና በቃል ለመያዝ ጊዜ ስለማይወስዱ የእግዚአብሔር ቃል በልባቸው ውስጥ በሙላት እንደሚኖር በታማኝነት ሊያረጋግጡ አይችሉም።

ጳውሎስ እንዳስቀመጠው፡ በመጽሐፍ ቅዱስ እውቀታችንና አምልኮን በዝማሬ በምንገልጽበት ሁኔታ መካከል ግልጽ የሆነ ግንኙነት አለ። ራሳችንንና ሌሎች ሰዎችን የምናጽናናበትና የምናስተምርበት አንዱ መንገድ የእግዚአብሔርን ቃል በዝማሬ በማገልገል ነው። ዳሩ ግን መጽሐፍ ቅዱስን የማናውቅና የማናስተውል ከሆነ በታማኝነት ከልባችን ልንዘምር አንችልም።

ምናልባትም በአብያተ ክርስቲያናታችን ውስጥ የሚታየው ይህ «የቅዱሳት መጻሕፍት ድህነት» ዛሬ ለምናያቸው መጽሐፍ ቅዱሳዊ ያልሆኑ መዝሙራት መበራከት መንስኤ ሳይሆን አይቀርም። አንድ ሰባኪ እንደሚያሰማው የውሸት ሰብከት እንዲሁ ዘማሬ የውሸት ዝማሬ ሊያቀርብ አይገባም። አብዛኞቹ፡ ታላላቅ የእምነት መዝሙሮች፡ የእግዚአብሔርን ቃል ትምህርት በሚያውቁ አማኞች ተዘጋጅተዋል። ዛሬ የሚደመጡ በርካታ «መንፈሳዊ መዝሙር» ተብየዎች ስለ እግዚአብሔር ቃል ጥቂት ወይም ምንም እውቀት በሌላቸው ሰዎች ተጽፈዋል። በዝማሬ የማመስገን ሁኔታ ከእግዚአብሔር ቃል መገንጠሉ አደገኛ ነገር ነው።

በመሠረቱ መዝሙረ ዳዊት ከብሉይ ኪዳን የተወሰደ መዝሙር ነው። ለብዙ መቶ ዓመታት በእንግሊዝኛ ተናጋሪው ዓለም ውስጥ የሚኖሩ አብያተ ክርስቲያናት ከመዝሙረ ዳዊት ውስጥ የተወሰነውን ብቻ ይጠቀሙ ነበር። ዛሬ ሰዎች የቅዱሳት መጻሕፍት በተለይም የመዝሙረ ዳዊትን መዝሙራት ወደ መጠቀም ሲመለሱ ሳይ በጣም ደስ ይለኛል። የቅኔ መዝሙሮች ከመዝሙረ ዳዊት በቀጥታ የተወሰዱ ሳይሆኑ በአማኞች የተጻፉ የምስጋና ዝማሬዎች ነበሩ። ዛሬ ቤተ ክርስቲያን የበለጸገ የመዝሙር ውርስ አላት። ዳሩ ግን ብዙዎቹ ወደ ጎን እንዳይተዉ እሰጋለሁ። መንፈሳዊ መዝሙሮች፡ ከመዝሙረ ዳዊት ሌላ የመጽሐፍ ቅዱስ እውነት መገለጫዎች ነበሩ። መዝሙር ውዳሴን በምንዘምርበት ጊዜ ለጌታ እንቀኛለን። መንፈሳዊ መዝሙር በምንዘምርበት ጊዜ እርስ በእርሳችን እንጽናናለን።

ጳውሎስ የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን የአምልኮ አገልግሎት ምን መምሰል እንዳለበት ገልጸዋል (ቆላ.3: 16፤ 1ኛ ቆሮ. 14: 26)። አማኙ ለራሱ፡ ለሌሎች አማኞችና እንዲሁም ለጌታ እንደሚዘምር ያስተውሉ። ዝማሬአችን ከልብ የመነጨ እንጂ የከንፈር እንቅስቃሴ ብቻ መሆን የለበትም። ዳሩ ግን የእግዚአብሔር ቃል በልባችን ውስጥ ከሌለ ከልባችን

ልንዘምር አንችልም። የእግዚአብሔርን ቃል ማወቅ ምን ያህል አስፈላጊ እንደሆነ ያሳያል። ምክንያቱም ይህ ለእግዚአብሔር የምናቀርበውን የግልና የጋራ አምልኮን ያበለጽጋል።

ዝማሬያችን በጸጋ መሆኑን አለበት። ይህም ስንዘምር ልክ የመዝሙር ስጦታ ወይም ችሎታ እንዳላቸው ሰዎች ሳይሆን በልባችን ከእግዚአብሔር ጋር ስላለን ልንዘምር ይገባናል ማለት ነው። በሕመም ስንሆን ወይም ሁኔታዎች ያልተመቻቸ ሲመስለን ጌታን በዝማሬ ለማምለክ የእግዚአብሔር ጸጋ ያስፈልገናል። ጳውሎስና ሲላስ በዚያ የፊልጵስዩስ ወንጌ ቤት ውስጥ የዘመሩት ጸጋ ስለበዛላቸው ነው (የሐዋ. 16:22-25)። ዝማሬያችን በልባችን ያለውን የእግዚአብሔርን ጸጋ የምንገልጽበት እንጂ ሥጋዊ ችሎታችንን የምናንጸባርቅበት ሊሆን አይገባም።

አንድ ሰው ስኬታማ የክርስትና ሕይወት ለሦስት መጻሕፍት ትኩረት እንደሚሰጥ ተናግረዋል፤ እነዚህም፡- የእግዚአብሔር መጽሐፍ ለሆነው መጽሐፍ ቅዱስ፤ ለባንክ ደብተር እና ለመዝሙር መጽሐፍ ናቸው። እኔ በዚህ አሳብ እስማማለሁ። ብዙውን ጊዜ ለእግዚአብሔር የማቀርበውን ምስጋና ለመግለጽ ይረዳኝ ዘንድ በጸሎት ጊዜዬ መዝሙር ውዳሴን እጠቀማለሁ። አንድ አማኝ በቃሉ እውቀት ሲያድግ ምስጋናውን ለእግዚአብሔር በሚገልጽበትም መንገድ እያደገ ይሄዳል። ታላላቅ የአብያተ ክርስቲያናት መዝሙሮች፤ የወንጌል መዝሙሮችና እውነትን የሚያስተምሩ መንፈሳዊ መዝሙሮች የተለየ ትርጉም ስለሚሰጡት ሊያደንቃቸው ይጀምራል። ትርጉም የማይሰጡ መዝሙሮችን ብቻ መዘመር ራስን ከመንፈሳዊ ሙሉት መግታት ነው።

ይህንን ክፍል ከማጠቃለላችን በፊት በኤፌ. 5:18-6:9 ያለውን ተመሳሳይ ክፍል መመልከት አለብን። ጳውሎስ ለኤፌሶን ሰዎች በጻፈው መልእክት፤ በመንፈስ ስለመሞላት አጽንዖት ሰጥቶ ሲናገር፤ ለቆላስይስ ሰዎች በጻፈው መልእክት በቃሉ ስለመሞላት አትኩሮ ተናግሮአል። ዳሩ ግን የዚህ መንፈሳዊ ሙሉት መረጃዎች አንድ ዓይነት ናቸው። አንድ አማኝ በመንፈስ ቅዱስ እንደተሞላ እንዴት እናውቃለን? በመንፈስ የተሞላ ክርስቲያን ደስተኛ፤ አመስጋኝና በክርስቶስ ፍርሃት የተገዛ ነው (ኤፌ. 5:19-21)። እነዚህ ሁሉ በቤትም ሆነ በመሥሪያ ቤት ውስጥ በሚያደርጋቸው ግንኙነቶች ውስጥ ይንጸባረቃሉ (ኤፌ. 5:22-6:9)። አንድ አማኝ በእግዚአብሔር ቃል እንደተሞላ እንዴት እናውቃለን?

በእግዚአብሔር ቃል የተሞላ ክርስቲያን ደስተኛ፥ አመሰግና በክርስቶስ ፍርሃት የተገዛ ነው (ቆላ. 3: 16-4: 1)።

የክርስቶስ ስም (ቆላ. 3: 17)

በዘመናዊ ማገበረሰብ ውስጥ ለስሞች የሚሰጠው ትኩረት ዝቅተኛ ነው። ዳሩ ግን የጥንቱ ዓለም ለሰው ስም የሚሰጠው ግምት እጅግ ከፍተኛ ነበር። ብዙውን ጊዜ በብሉይ ኪዳን ውስጥ ከአንድ አስፈላጊ ገጠመኛ ወይም አዲስ ዕድገት በኋላ እግዚአብሔር የሰውን ስም ይለውጥ ነበር።

ክርስቲያኖች እንደመሆናችን የክርስቶስን ስም ተሸከመናል። ክርስቲያን የሚለው ቃል በአዲስ ኪዳን ውስጥ በሙሉ ሦስት ጊዜ ብቻ ተጽፎ ይገኛል (ዮሐዋ. 11: 26፤ 26: 28 እና 1ኛ ጴጥ. 4: 16)። በመጀመሪያ ይህ ስም የተሰጠው በንቀት ሲሆን ቀስ በቀስ የክብር ስም ሆነ። ስለሆነም የክርስቶስ ስም ከእርሱ ጋር መተባበራችንን ያመለክታል። እኛ የኢየሱስ ክርስቶስ ነን።

እንዲሁም የእርሱ ስም ሥልጣን ማለት ነው። በቼክ ላይ የተፈረመ የሰው ስም ገንዘብን ከባንክ ለማውጣት ሥልጣን አለው። በገንዘብ ደረሰኝ ላይ የተፈረመ የሊቀ መንበር ስም ደረሰኙን ሕጋዊ ያደርገዋል። በተመሳሳይ ሁኔታ፥ የመጸለይ ሥልጣን የተሰጠንም በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ነው (ዮሐ. 14: 13-14፤ 16: 23-26)። ኢየሱስ ክርስቶስ አምላክ ስለሆነና ለእኛ ብሎ ስለሞተ፥ በስሙ፥ ሥልጣን አለን።

የምንለውና የምናደርገው ሁሉ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም መፈጸም አለበት። በቃላችንና በተግባራችን ስሙን ማስከበር አለብን። የኢየሱስን ስም የማያስከብር ማንኛውም ነገር ወደ ሕይወታችን እንዲገባ ከፈቀድን ኃጢአት እያደረግን ነው። ሁሉንም ነገር በስሙ ሥልጣን ለስሙ ክብር ማድረግ አለብን።

በኢየሱስ ስም መጠራት ትልቅ ዕድል ነው። ይሁን እንጂ፥ ጫን ያለ ኃላፊነትም አለበት። ስሙን ስለተሸከምን ስደትና መከራን እንቀበላለን (ዮሐ. 15: 20-21)። ከተለያዩ ውይይቶች ውስጥ እንዳስተዋልሁ፥ ለስዎች ባጥተስት (መጥምቃዊ)፥ ፕረስቢቴሪያን፥ ሉተራን፥ ቃለ ሕይወት፥ መካነ ኢየሱስ፥ ሙሉ ወንጌል፥ እንዲያውም ከሀዲ (ኤቲየስት) እንደሆኑ ቢናገሩም ምንም ምላሽ ላያገኙ ይችላሉ። ዳሩ ግን ክርስቲያን

እንደሆኑ በመናገር፤ የክርስቶስን ስም ወደ ውይይቱ ቢያስገቡ ወዲያውኑ ምላሽ ያገኛሉ። ምላሹም ብዙውን ጊዜ አሉታዊ ነው።

እያንዳንዱ ወላጅ ልጁን የቤተሰቡን ስም እንዲያከብር ለማስተማር ይሞክራል። ዳሩ ግን ሰውየው ቅድመ-ዝርያዎቹ ለዓመታት ተንከባክበው ያቆዩትን ስም በጥቂት ደቂቃዎች ውስጥ ሊያበላሽ ይችላል። ለምሳሌ ያህል ይሁዳ የሚለው የዕብራይስጥ ስም የተከበረ ነበር። ትርጉሙም «ምስጋና» የሚል ነው። በአዲስ ኪዳን ግን የዚሁ ስም በአስቆሮቱ ይሁዳ ምክንያት የሰዎች አስተሳሰብ ስሙ ያበላሸባቸው ስለሆነ ዛሬ ልጁን ይሁዳ ብሎ የሚጠራው ማነው?

በዚህ የቆላስይስ መልእክት ጳውሎስ እንደገና ምስጋና ማቅረብን እንደጠቀሰ ልብ ይበሉ። በክርስቶስ ስም የምናደርገው ማንኛውም ነገር ምስጋና ከማቅረብ ጋር መግጠም አለበት። ምስጋና ለማቅረብ የማንችል ከሆነ ባናደርገው ወይም ባንናገረው ይሻላል። በቆላስይስ ውስጥ ምስጋና ስለማቅረብ ከተጠቀሱት ስድስቱ ውስጥ ይህ አምስተኛው ነው (1:3፤ 12፤ 2:7፤ 3:15፤ 17፤ 4:2)። ጳውሎስ ይህን ደብዳቤ በሚጽፍበት ወቅት የሮም እስረኛ እንደነበር ብናስታውስ በምስጋና ላይ የቀረው ትኩረት የበለጠ አስደናቂ ትርጉም ይሰጠናል።

እነዚህ ፈሪሃ-እግዚአብሔር ባለው አኗኗር የሚረዱ አራት መንፈሳዊ ማንቃቂያዎችን ስንመለከት፤ በኢየሱስ ክርስቶስ ማዕከላዊነት ልባችን ይነካል። ክርስቶስ ይቅር ስላለን እኛም ሌሎችን ይቅር እንላለን (ቁ. 13)። በልባችን ውስጥ መግዛት ያለበት የክርስቶስ ሰላም ነው (ቁ. 15)። የክርስቶስ ቃል በሙላት ሊኖረን ይገባል (ቁ. 16)። የክርስቶስ ስም መለያችንና ሥልጣናችን መሆን አለበት። «ክርስቶስ ሁሉ ነው፤ በሁሉም ነው» (3:11)።

በልባችን ውስጥ በሚኖረው መንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ከክርስቶስ ጋር ስለተባበረን፤ ለተቀደሰ አኗኗር የምንፈልጋቸው ሀብቶች ሁሉ አሉን። የክርስቶስን ጸጋ ስለተቀበልን፤ ለእርሱ ለመኖር እንሻለን። በክርስቶስ ሰላም ደስ ስለተሰኘን፤ እርሱን ለመታዘዝ እንሻለን። በክርስቶስ ቃል በኩል ስለ በለጸግን፤ በክርስቶስም ስም ከፍ ከፍ ስላልን፤ እኛም እርሱን ለማክበር እንሻለን።

ከዚህ የበለጠ ማንቃቂያ ልንሻ እንችል ይሆን?

የቤተሰብ ጉዳይ

ቆላስይስ 3: 18-4: 1

በኢየሱስ ክርስቶስ ማመን ግለሰቦችን ብቻ ሳይሆን ቤተሰቦችንም ይለውጣል። በዚህ ክፍል ጳውሎስ ወደ ቤተሰብ አባላት ያነጣጥራል፤ እነርሱም፡- ባሎችና ሚስቶች፣ ልጆች፣ እንዲሁም የቤት ውስጥ ሠራተኞች ናቸው። ሐዋርያው ሁላቸውንም ኢየሱስ ክርስቶስን ለማስደሰት ይኖሩ ዘንድ ስለሚለምን እነዚህ ሰዎች አማኞች መሆናቸውን መረዳት ይቻላል።

ዛሬ የቤተሰቦች አኗኗር ሙሉ ለሙሉ የተበላሸ ነው። አንድ የተመለከተሁት ዘገባ እንደሚያመለክተው፣ በአሜሪካ ከመቼውም ጊዜ ይልቅ በአሁኑ ወቅት በርካታ የፈራረሱ ቤቶች ይገኛሉ። ከእያንዳንዳቸው ሁለት ጋብቻዎች ውስጥ አንድ ፍች ይኖራል። አንድ ወላጅ ብቻ ያላቸው ልጆች እየተበራከቱ ናቸው። ከጠቅላላው የእናትነት ጸጋ ከተቸራቸው ቤቶች መካከል ግማሾች ከቤት ውጭ የሚሠሩ ሲሆን፣ ብዙዎቹ ጨቅላ ሕፃናት ያሏቸው ናቸው። ዕድሜያቸው ከ6-16 ዓመት የሆኑ የአሜሪካ ሕፃናት በየሳምንቱ ከ20-24 ሰዓታት ቴሌቭዥን በማየት ጊዜያቸውን ያላልፋሉ። የሚያዩትም ነገር ከፍተኛ ተጽዕኖ ያሳድርባቸዋል። አንዳንድ ወላጆች ልጆቻቸውን አግባብ ባልሆነ መንገድ በመደብደብ በአካላቸው ላይ ጉዳት በአእምሮአቸውም የሥነ-ልቦና ችግር የደረሰባቸው ልጆች ቁጥር እየበዛ ሄዶአል። በየዓመቱ ከ2 እስከ 4 ሚሊዮን የሚደርሱ የዚህ ዓይነት ጉዳዮች ወይም አቤቱታ ለፖሊስ አስተዳደር ጽሕፈት ቤት ቀርቦአል። ሆኖም ከዚህ የሚበልጡት የዚህ ዓይነት ተመሳሳይ ችግሮች በፍጹም እንዳልተመዘገቡ ይታወቃል።

እግዚአብሔር በምድር ላይ የመሠረተው የመጀመሪያው ተቋም ቤተሰብ ነበር (ዘፍ. 2: 18-25፤ ማቴ. 19: 1-6)። የቤተሰብ የአቋም ሁኔታ የኅብረተሰብነትና የአገርን ሁኔታ ይወስናል። የቤተሰብ የሥነ- ምግባር መበላሸት የመጨረሻው ዘመን ምልክት ነው (2ኛ ጢሞ. 3: 1-5)። ከብዙ መቶ ዓመታት በፊት ኮንፊዩሽስ እንዲህ ብሎ ነበር፡- «የአገር ጥንካሬ የመንጪው በውስጡ ከነበሩት ቤተሰቦች አንድነት ነው።» እንደ ግለሰቦች

ማድረግ ከምንችላቸው ታላላቅ ነገሮች አንዱ ፈሪሃ-እግዚአብሔር ያላቸውን ክርስቲያን ቤተሰቦች ማነጽ ነው። ጳውሎስ የቤተሰቡን የተለያዩ አባላት በመዘርዘር ለጠንካራና ፈሪሃ-እግዚአብሔር ላለበት ቤተሰብ የሚያስፈልጉትን ነገሮች አመልክቶአል።

ባሎችና ሚስቶች፡ - ፍቅርና መገዛት (ቆላ. 3:18-19)

ጳውሎስ ሚስቶችን በመጀመርያ የጠቀሰው እጅግ ደካሞች ስለነበሩ አይደለም። ሴቶች በሮማ ግዛት የነበራቸውን ስፍራ ሙሉ ለሙሉ ወንጌል ለውጦአል። አዲስ ነጻነትና ሥልጣንም ሰጥቶአቸዋል። አንዳንዶቹ ግን ይህን ነጻነትና ሥልጣን በሚገባ ሊይዙት አልቻሉም ነበር። በዚህም ምክንያት ጳውሎስ ገሥጸአቸዋል። (ተመሳሳይ ተግሣጾች በኤፌ. 5:21-33 እና 1ኛ ጲጥ. 3:1-11 ይገኛሉ።)

መገዛት ሲባል እንደ «ባርነት» ወይም «የበላይነት» አድርገን ማሰብ የለብንም። ቃሉ ወታደራዊ ቋንቋ ሲሆን ትርጉሙም «በደረጃ ተዋረድ ማስቀመጥ» ማለት ነው። አንዱ ተራ ወታደር ሌላው ደግሞ ኮሎኔል የመሆኑ እውነታ የግድ አንዱ ሰው ከሌላው ይሻላል ማለት አይደለም። የተለያዩ ደረጃ እንዳላቸው ብቻ ያሳያል።

እግዚአብሔር ሁሉንም ነገር «በእግባብና በሥርዓት» አድርጓል (1ኛ ቆሮ. 14:40)። በኅብረተሰቡ ውስጥ የሥልጣን ተዋረድ ባይኖር ኖሮ ሥርዓት-አልበኝነት ይሰፍን ነበር። ሴት ለባልዋ መገዛት አለባት ማለት ወንዱ ከእርሷ የተሻለ ነው ማለት አይደለም። ይልቁንም በቤት ውስጥ ወንዱ ራስ የመሆንና የመምራት ኃላፊነት አለው ማለት ነው።

ራስ መሆን ማለት በፍቅር መምራት እንጂ አምባገነን ወይም ጌታ መሆን አይደለም። እንዲያውም ባልና ሚስት ሁለቱም ለጌታና አንዳቸው ለሌላው መገዛት አለባቸው (ኤፌ. 5:21)። ይህ በኢየሱስ ክርስቶስ ጌትነት ሥር የሚሆን አንዱ ለሌላው የሚሰጠው የኃራ አክብሮት ነው።

እውነተኛ መንፈሳዊ መገዛት የዕድገትና የሙላት ምሥጢር ነው። ክርስቲያን ሴት ለጌታና ለባልዋ በምትገዛበት ጊዜ በሌላ በማንኛውም መንገድ የማታገኘውን ነፃነትና ሙላት ትለማመዳለች። ይህ የኃራ ፍቅርና መገዛት ባልና ሚስቱ እግዚአብሔር እንዲሆኑለት ወደሚፈልገው ደረጃ የሚደርሱበትን የዕድገት ሁኔታ በቤት ውስጥ ያመቻቻል።

ክርስቲያን ሚስት «በጌታ» መሆኗ፤ ለሥጋዊ ግለኝነት ማመካከል ሊሆን አይችልም። እውነቱ ግን የዚህ ተገላቢጦሽ ነው። ምክንያቱም እርሷ ስለዳነች ቃሉን እንድትታዘዝና ለባልዋ እንድትገዛ አስፈላጊ ነው። በኢየሱስ ክርስቶስ «ወንድ ወይም ሴት የለም» (ገላ. 3:28) የሚለው እውነት ሲሆን፤ በደስታ መገዛቷም ሚስት የጌታ ለመሆኗ መረጃ ይሆናል።

ይሁን እንጂ ባል ሚስቱን የማፍቀር ጋላፊነት አለበት። እንዲሁም በዚህ ስፍራ ለ«ፍቅር» የተጠቀሰው ቃል ክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያኑ የሰጠው የመሥዋዕትነትና የአገልግሎት ፍቅር አጋፔ ነው። ጋብቻ በሰብአዊና እርግጠኝነት ስሜት ባልዳበረበት ፍቅር ሊጀምር ቢችልም፤ ከእግዚአብሔር ዘንድ ብቻ ወደሚመጣው መንፈሳዊ የአጋፔ ፍቅር ጠልቆ ማደግ አለበት። በተመሳሳይ የምንባብ ክፍል (ኤፌ. 5:21-33) «ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያንን እንደወደዳት» ባል ሚስቱን መውደድ እንዳለበት ጳውሎስ በግልጽ ተናግሯል። ኢየሱስ ክርስቶስ ሁለንተናውን ለቤተ ክርስቲያን ሰጥቷል። በፈቃዱ ለኛ ሞቷል! አንድ ሰው ለሚስቱ ያለው ፍቅር በስጦታዎችና በቃላት ብቻ ሳይሆን ለደኅንነቷና ለደስተኝነቷ በሚያቀርበው መሥዋዕትነትና አሳቢነት ጭምር ይገለጻል።

ጳውሎስ ለባሎች ልዩ የማስጠንቀቂያ ቃል ይጨምራል፡-«መራራም አትሆኑባቸው» (ቆላ. 3:19) ይላል። ሚስቶች ማድረግ ሲገባቸው ባለማድረጋቸው ወይም ማድረግ የማይገባቸውን በማድረጋቸው ባሎች በሚስቶቻቸው ላይ የጥላቻ ስሜት እንዳያድርባቸው መጠንቀቅ አለባቸው። በቤት ውስጥ «መራራ ሥር» የጋብቻን ሕይወት ሊመርዝና ለሰይጣን ዕድል-ፈንታ ሊሰጠው ይችላል (ዕብ. 12:15፤ ኤፌ. 4:31)። ክርስቲያን ባልና ሚስት እርስ በርሳቸው ግልጽና ታማኝ በመሆን ስሜቶቻቸውን አለመደበቅና አለመዋሸት ይጠበቅባቸዋል። የቤተሰብ ልዩነቶችን ለማስወገድ «እውነትን በቅንነት መናገር» (ኤፌ. 4:15) መልካም ነው። ደስተኛ ቤተሰብ እንዲኖር ከተፈለገ «በቁጣችሁ ላይ ፀሐይ አይገባ» የሚለውን ልንከተለው የሚገባን የጥበብ ቃል ነው (ኤፌ. 4:26)።

ሚስቱን ከልቡ የሚወድ ባል በቤት ውስጥ ሽካራ ባሕርይ ሊያሳይ ወይም ሥልጣኑን በመጠቀም የጭካኔን ተግባር ሊፈጽም አይችልም። «ፍቅር ይታገሣል፤ ችርነትንም ያደርጋል፤ ፍቅር አይቀናም፤ ፍቅር አይመካም፤ አይታበይም፤ የማይገባውን አያደርግም፤ የራሱንም

አይፈልግም፤ አይበሳጭም፤ በደልን አይቆጥርም፤ ከእውነት ጋር ደስ ይለዋል እንጂ ስለ ዓመፃ ደስ አይለውም፤ ሁሉን ይታገሣል፤ ሁሉን ያጭናል፤ ሁሉን ተስፋ ያደርጋል፤ በሁሉ ይጸናል» (1ኛ ቆሮ. 13:4-5)።

እንደ እውነቱ ከሆነ አንዲት ሴት ለሚወዳት ባሏ ለመገዛት ብዙም የሚቸግራት አይሆንም። ለእርስዋ ከሁሉም የሚሻለውን እንደሚፈልግ እንጂ ሊጎዳት በመፈለግ አንዳችም ተግባር እንደማይፈጽም በሚገባ ታውቃለች። ባል ለሚስቱ የሚያሳየው ፍቅር የሚለካው ለእርስዋ በሚከፍለው መሥዋዕትነት ሲሆን፤ ሚስት ለባልዋ ያላት ፍቅር የሚለካው ደግሞ ለእርሱ ባላት ሙሉ መገዛት ነው። በፍቅር ድባብ ውስጥ መሥዋዕትነትና መገዛት ካለ ደስተኛ ቤተሰብ መመሥረት ይቻላል።

ደስተኛ ጋብቻ ከመቅጽበት ዱብ የሚል ሳይሆን ሁልጊዜም ተግባ በመሥራት የሚመጣ ነው። ለእርሱ በመገዛት ከክርስቶስ ጋር በምንመላለስበት ጊዜ አንዳችን ለሌላው ለመገዛትና አንዳችን ሌላውን ለማገልገል ምንም ችግር አይኖርብንም። ዳሩ ግን ራስ-ወዳድነት በነገሠበት ስፍራ ግጭትና መከፋፈል ይኖራል። በልብ ውስጥ መራርነት ካለ በመጨረሻ በቤት ውስጥ አምባጓሮ ይነሣል።

ለማፍቀርና ለመገዛት የሚያስችለንን ኃይል ከወዴት እናገኛለን? ከጌታ ዘንድ እናገኛለን። ቀደም ብለው የተገለጹትን «የጸጋ አልባሳት» ከለበስን (ቆላ. 3:5-14)፤ ልባችን በክርስቶስ ሰላምና በክርስቶስ ቃል ከተሞላ፤ ለቤተሰቡ ደስታና አንድነት የሚሆን አስተዋጽኦ እናበረክታለን። በመጀመሪያ ክርስቶስን፤ ቀጥሎ ሌሎችንና በመጨረሻም ራሳችንን ለማስደሰት ዐቅደን ከኖርን ጠንካራ ጋብቻና መንፈሳዊ ቤት ለማገጽ እንችላለን።

ወላጆችና ልጆች፡- ማበረታቻና ታዛዥነት (ቆላ. 3:20-21)

በእነዚህ የክርስቲያን ቤተሰቦች ውስጥ ልጆችም ነበሩና ጳውሎስ ከደብዳቤው የተወሰነውን ክፍል ለእነርሱ ይሰጣል። የተለመደው የጋብቻ ውጤት ልጆችን መውለድ ነው፤ ባህላችን እንደሚል፡- «የጋብቻ ትርጉሙ ልጅ ወልዶ መሰሙ ነው»። እንዲሁም ዕድለኞች ልጆች ፍቅርና መገዛት ባሉባቸው የክርስቲያን ቤቶች ውስጥ የሚወለዱት ናቸው። ለመጀመሪያዎቹ ወላጆቻችን የተሰጠው የእግዚአብሔር ትእዛዝ «ብዙ ተባዙ» የሚል ነበር (ዘፍ. 1:28)። ይህም ትእዛዝ የተሰጠው ሰው

በኃጢአት ከመውደቁ በፊት ነበር። የጋብቻ ግንኙነትና ልጆችን መውለድ ኃጢአት አይደለም። ይልቁንም እግዚአብሔር ለሰው ልጅ ዝዘጋጃቸው ተግባራት የሚመደቡ ናቸው። ልጅ በመውለዱ ሂደት ውስጥ ባልና ሚስት በእግዚአብሔር የፍጥረት ሥራ ውስጥ ተካፋዮች ይሆናሉ።

በዚህ ስፍራ በርካታ ነገር የተነገረው ስለ ልጆች መብት ነው። በመሠረቱ ልጆች መብት አላቸው። ከእነዚህም መካከል አንደኛው የመወለድ መብት ነው። ሌላው «በጌታ ምክርና በተግግጽ» (ኤፌ. 6:4) ሊያድጉ በሚችሉበት የተለወጠ ክርስቲያን ቤት ውስጥ የመወለድ መብት ነው። የእግዚአብሔርን ቃል በማስተማር፣ በፍቅር የሚያሠላጥኑ፣ ፈሪሃ-እግዚአብሔር ያደሩባቸውን ወላጆች የማግኘት መብት አላቸው።

ጆን ኤች. እስታርኪ በጭካኔው የታወቀ እንግሊዛዊ የብርትሽ ወንጀለኛ ነበር። ይህ ሰው የገዛ ሚስቱን ገድሎአል። ከዚያም ወንጀሉን አመነና ተገደለ። ባለሥልጣኖቹም ስልሸሽን አርሟ የተባለ መንፈሳዊ ድርጅት መሥራች የሆኑትን ጀኔራል ዊሊያም ቡዝ የእስታርኪን የቀብር ሥነ-ሥርዓት እንዲያስፈጽሙ ጠየቋቸው። ጀኔራል ቡዝ ስለ እስታርኪ አስከፈ ሁኔታ በመጋፈጥ በብዙ ሕዝብ ፊት ቆሙ። እርሳቸውም በዚህ ብዙ ሕዝብ መካከል ሲቆሙ እንደዚህ ያለ የተቆጣና አስፈሪ ፊት በዘመናቸው አይተው አያውቁም ነበር። ነገር ግን የመጀመሪያ ቃላቸው ሕዝቡን አስደንቋቸዋል፡- ይህም ቃል «ጆን ኤች እስታርኪ የምትጸልይለት እናት አልነበረችውም!» የሚል ነበር።

ልጆች መብት ብቻ ሳይሆን ኃላፊነትም አለባቸው። ቀዳሚ ኃላፊነታቸውም መታዘዝ ነው። ራሳቸውን በሚያስደስቱ ነገሮች ብቻ ሳይሆን «በሁሉ» መታዘዝ አለባቸው። ወላጆቻቸው የተሳሳተ ነገር እንዲያደርጉ ይጠይቁባቸው ይሆን? ወላጆች ለጌታና አንዳቸው ለሌላቸው የሚገዙ ከሆኑ፣ እርስ በእርሳቸውም የሚዋደዱና ልጆቻቸውንም የሚወዱ ከሆኑ እንዲህ ያለ ነገር ሊጠይቋቸው አይችሉም።

ወላጆቹን መታዘዝ ያልተማረ ልጅ ማንኛውንም ዓይነት ባለ ሥልጣን በመታዘዝ ያድጋል ማለት ዘበት ነው። አስተማሪዎቹን፣ ፖሊስን፣ የሥራ አለቆቹንና ከእርሱ በልጦ የሚገኘውን ባለሥልጣን ሁሉ አይታዘዝም። በማኅበረሰባችን ውስጥ የሚታየው ለባለሥልጣን ያለመታዘዝ በቤት ውስጥ ያለውን ያለመታዘዝ ያንጸባርቃል።

ባመዛኙ ልጆች ይፋ ያወጡታል እንጂ ችግሩን የሚፈጥሩት እነርሱ አይደሉም። ራሳቸውን በሥርዓት መምራት የማይችሉ ወላጆች ልጆቻቸውን ፈር ማስያዝ አይችሉም። አባትና እናት ራሳቸው ለባለሥልጣን የማይገዙ ከሆኑ በሌሎች ላይ ባለሥልጣናት ሊሆኑ አይችሉም። ወላጆች በልጆቻቸው ላይ ትክክለኛ ሚዛናዊነት የሚታይበት መንፈሳዊና ሥጋዊ ሥልጣን ሊለማመዱ የሚችሉት ለእርስ በርሳቸውና ለጌታ ሲገዙ ብቻ ነው።

የልጅ የታዛዥነት መለኪያው «በሁሉም» ነገር ሲሆን ዓላማውም ጌታን ለማስደሰት ነው። ወላጆች ለጌታ የተሰጡ ካልሆኑ ወላጆችን አስደሰቶ ጌታን ያለማስደሰት ይቻላል። በፍቅርና በእውነት ድባብ የሚኖር የእግዚአብሔርን ቃል የሚያነብና አብሮ የሚጻልይ ቤተሰብ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅና እርሱንም ደስ ለማሰኘት ብዙም አይችገርም።

በቁጥር 21 «አባቶች» የሚለው ቃል በዕብ. 11:23 እንዳለው «ወላጆች» ተብሎ ሊተረጎም ይችላል ነበር። ወላጆች ለልጆቻቸው መታዘዝ ይችሉ ዘንድ ሁኔታዎችን ማመቻቸት እንዳለባቸው ጳውሎስ በግልጽ ያስቀምጣል። «ልጆቻችሁን አታበሳጩዋቸው» (ቆላ. 3:21) የሚለው ለወላጆች የተሰጠ ትእዛዝ ሲሆን ብዙ ጊዜ ሲጣስ እንመለከታለን። ብዙውን ጊዜ ወላጆች ልጆቻቸው አንድን ነገር ሲጠይቁ ወዲያውኑ አይሆንም! በማለት ያስደነግጧቸዋል። ዳሩ ግን ወላጆች ልጆቻቸው የሚያቀርቧቸውን ጥያቄዎች ሁሉ በጥንቃቄ ሊሰሙና ሊገመግሙ ይገባቸው ነበር። ብዙውን ጊዜ ወላጆች አሳባቸው እጅግ በተለያየ መጠን በመቀያየር ለልጆቻቸው ችግሮች ይፈጥራሉ። አንዳይም ቅጥ ካጣ ልቅነት ወደ ከረረ ሕግ-አጥባቂነት በመቀየር ልጆቻቸውን ያውካሉ።

አባቶችና እናቶች ልጆቻቸውን ማበረታታት እንጂ ተስፋ ማስቆረጥ የለባቸውም። ወላጆች ሊያደርጓቸው ከሚችሏቸው እጅግ አስፈላጊ ነገሮች አንዱ ከልጆቻቸው ጋር ጊዜ ማሳለፍ ነው። በአንድ ከተማ የተደረገ ጥናት እንደሚያመለክተው አባቶች ከትናንሽ ልጆቻቸው ጋር በቀን 37 ሰከንዶች ብቻ አብረው ያሳልፉ ነበር። ወላጆቻቸው ይህን ያህል ሥራ እየበዛባቸው፣ ከእነርሱ ጋር አብረው ለመሆን ጊዜ እንደሚመድቡ ማወቅ ለልጆች ታላቅ መጽናኛ ነው።

እንዲሁም ወላጆች ልጆቻቸው በሚናገሩበት ወቅት በትዕግሥት ማዳመጥ አለባቸው። ሁልጊዜም የሚሰማ ጀርና የሚያፈቅር ልብ በአንድነት ይጓዛሉ። አንዲት ሕፃን ልጅ ለአባቷ፡- «እኔን ለመውለድ ጊዜ ወስደሃል፤ እኔን ለማዳመጥ ግን ጊዜ የለህም!» ብላለች። እንዴት ያለ ወቀሳ ነው!

ለልጆች፡ በተለይም ለክርስቲያን ልጆች ሕይወት ቀላል አይደለም። ችግሮቻቸው ለእኛ ቀላል ቢመስሉንም ለእነርሱ ከባዶች ናቸው። ክርስቲያን ወላጆች ልጆቻቸውን በጥንቃቄ ማዳመጥ፣ ስሜቶቻቸውንና ጭንቀቶቻቸውን መከፈል፣ ከእነርሱ ጋር አብሮ መጸለይና ማበረታታት አለባቸው። ቤት በዓለም ሁሉ ከሚገኙ ስፍራዎች የላቀ ደስታ የሚታይበትና ከሁሉም የተሻለ ስፍራ መሆን አለበት!

ተስፋ የቆረጡ ልጆች ለሰይጣንና ለዓለም ተስማሚ ተለቦች ናቸው። አንድ ልጅ ከቤት ውስጥ የራሱ መተማመን ብርታት ሲያጣ ከሌላ ስፍራ ለማግኘት ጥረት ያደርጋል። አንዳንድ ክርስቲያን ወላጆች ልጆቻቸው ስብእናቸውን፣ ስጦታቸውንና የሙያ እውቀታቸውን እንዲያሳድጉ ያለመርዳታቸው ሁኔታ የሚያሳዝን ነው። እንዲሁም ክርስቲያን ወላጆች አንዱን ልጅ ከሌላው በማወዳደር በቤት ውስጥ አላስፈላጊ ፉክክር ሲፈጥሩ መመልከት የበለጠ የከፋ ነው።

አንዳንድ ጊዜ ወላጆች እርስ በእርሳቸው ለመዋጋት ልጆችን እንደመሳሪያ ይጠቀማሉ። አባት አንደኛውን ልጅ አንድን ነገር እንዳያደርግ ይከለክሉታል። እናት ደግሞ የአባትን ትእዛዝ በመጣስ መሥራቱን እንዲቀጥል ድጋፍዋን ትሰጣለች። ግራ የተጋባው ልጅ በወላጆቹ መካከል ይዋከባል። ወዲያውም ሁለቱንም እንዴት እንደሚያስተናግዳቸው ይማራል። ውጤቱ ግን ምግባራዊና መንፈሳዊ ውድቀት ነው።

አንድ ቤተሰብ በእርግጥ እውነተኛ ክርስቲያን ከሆነ፣ የመጽናኛ ስፍራ ነው። በእንዲህ ዓይነቱ ቤት ውስጥ ልጅ ከጦርነት የሚጠለልበትን ስፍራ ያገኛል። ደግሞም ሌሎች ጦርነቶችን ለመዋጋትና በመንፈሳዊ ሕይወቱ ለማደግ የሚያስችሉትን ሸክሞች ለመያዝ ጥንካሬ ያገኛል። የሚያፈቅር ልብ፣ የሚያይ ዓይን፣ የሚሰማ ጀርና የሚረዳ እጅ ያገኛል። መሻቶቹ ሁሉ ከቤት ስለሚግለሉት ሌላ ስፍራ ለመሄድ አይከፍልም። በእንዲህ

ዓይነቱ ቤት ውስጥ ልጁ ክርስቶስን ለማመንና ለእርሱም ለመኖር መፈለጉ የማይቀር ነው።

ጌቶችና ባሪያዎች፡- ቅንነትና ታዛዥነት (ቆላ. 3:22-4:1)

በጳውሎስ ዘመን የባርነት ሥርዓት የተጠናከረ ተቋም ነበር። ቢያንስ ግማሽ የሚሆኑ ሰዎች ባሪያዎች ሲሆኑ ብዙዎቹ በሀብታሞች ቤት ውስጥ ታላላቅ ኃላፊነቶችን የሚወጡ በጣም የተማሩ ሰዎች ነበሩ። በብዙ ቤተሰቦች ውስጥ የባሪያዎችን ልጆችን ለማስተማርና ለማሠልጠን ይረዱ ነበር።

የዚያን ዘመኗ ቤተ ክርስቲያን ባርነትን ፊት ለፊት በመጋፈጥ ለማጥፋት ያልፈለገችው ለምን ነበር? በመጀመሪያ ደረጃ፡ ቤተ ክርስቲያን በማኅበራዊ ሥርዓት ውስጥ የተመሠረተውን ተቋም ለመለወጥ የሚያስችል የፖለቲካ ኃይል የሌላት የጥቂት ሰዎች ቡድን ነበረች። ጳውሎስ፡ ክርስቲያን ባሪያዎች ከቻሉ ነፃነታቸውን መጎናጸፍ እንደሚችሉ በጥንቃቄ አዞአል (1ኛ ቆሮ. 7:21)። ዳሩ ግን ዓመፅ አልቀሰቀሰም ወይም የነበረውን ሥርዓት እንዲቀለብሱ አላስተማረም።

አንድ ነገር ግልጽ ሊሆን ይገባል፤ ይኸውም፡- የቀድሞዬቱ ቤተ ክርስቲያን ዓላማ ወንጌሉን በማሰራጨት ነፍሳትን መማረክ እንጂ በማኅበራዊ እንቅስቃሴዎች ውስጥ ትልህ ሚና መጫወት አልነበረም። የመጀመሪያዎቹ ክርስቲያኖች ፀረ-መንግሥት አቋም ወስደው ቢለዩ ኖሮ ነፍሳትን በመማረኩና ቤተ ክርስቲያን በማስፋፋቱ ረገድ መሰናክል ይገጥማቸው ነበር። ክርስቲያኖች በመንግሥትና በማኅበረሰቡ ውስጥ ታማኝነትና መልካም ሥነ-ምግባር ለማስፈን ተካፋይ መሆናቸው መልካም ቢሆንም፤ ይህ ግን ወደ ዓለም ሁሉ በመሄድ ወንጌልን ለፍጥረታት ሁሉ የመስበኩን ሥራ በፍጹም መተካት የለበትም (ማር. 16:15)።

የቆላስይስ መጽሐፍ ጳውሎስ በሮም እስር ቤት ሆኖ ከጻፋቸው ሦስት መልእክቶች አንዱ እንደነበር አይዘነጋም። ሌሎቹ ሁለቱ መልእክቶች ኤፌሶንና ፊሊሞና ናቸው። ጳውሎስ ለፊሊሞና የጻፈውን አጭር መልእክት በማንበብ በባርነት ላይ ያለውን አመለካከት መረዳት ይችላሉ። ጳውሎስ ፊሊሞናን ኮብላይ ባሪያውን በጭካኔ እንዲያስተዳድረው አልመከረውም። አሁንም ባሪያ ቢሆንም እንኳ እንደ ወንድም እንዲቀበለው ይጠይቃል። በመሠረቱ አኖሲሞስ ይህን መልእክት ወደ ቆላስይስ ከወሰዱት ሰዎች መካከል አንዱ ነበር! (ቆላ. 4:9)።

ክርስቲያን ባሪያ (አገልጋይ) ለጌታው ሙሉ ታዛዥነት ማሳየት አለበት። ይህም ጌታን እንደማገልገል ነው። ክርስቲያን አገልጋይ አማኝ ጌታ ቢኖረው ሁለቱም በጌታ ወንድማማች በመሆናቸው፣ ያ አገልጋይ ለጌታው ማድረግ ከሚገባው መታቀብ አይገባውም ነበር። ምንም ነገር ቢሆን አገልጋዩ ክርስቲያን ስለሆነ የተሻለ ሥራ ለማከናወን መትጋት አለበት። በዚህ የልብን አንድነት በማሳየት ለጌታው ሙሉ መስጠትን ያቀርባል። ሥራውን የሚያከናውነው ለጌታ እንደሚሠራ ሁሉ ከልብ እንጂ በታካችነት አልነበረም። «የምታገለግሉት ጌታ ክርስቶስ ነውና» (ቆላ. 3:24)።

እግዚአብሔርን ለማስደሰትና ጌቶቻቸውን በመታዘዝ ለማገልገል ያልተከፋፈሉ እና ታማኝ ልቦች ለክርስቲያን አገልጋዮች አስፈላጊዎች ነበሩ። እነዚህም ትእዛዛት የመታዘዝን አዎንታዊ ገጽታ የሚያመለክቱ ነበሩ። አገልጋዮች ከቅጣት ነጻ ለመሆን ብቻ ሳይሆን እግዚአብሔርን ለማስደሰት መታዘዝ ነበረባቸው። ምድራዊ ጌታቸው (አሳዳሪያቸው) ምሥጋና ባይሰጣቸውም እንኳ ሽልማታቸውን ከጌታ ያገኙ ነበር። እንደዚሁም ባይታዘዙና ምድራዊ ጌታቸውም (አሳዳሪያቸውም) ባይቀጣቸው እንኳ ጌታ ያለመታዘዝን ጽዋ ያጠጣቸው ነበር። እግዚአብሔር ለሰው ፊት አያደላምና (የሐዋ. 10:34፤ ሮሜ 2:11፤ ኤፌ. 6:9፤ ያዕ. 2:1፤ 9)።

ዛሬ በማገበረሰባችን ውስጥ ባሪያዎች የሉንም። ዳሩ ግን እነዚህን መመሪያዎች ለማንኛውም በታማኝነት ለማከናወን ሥራ ልንጠቀምባቸው እንችላለን። ክርስቲያን ሠራተኛ በሥራው ከሁሉም የላቀ ሰው ሆኖ መገኘት አለበት። ሕግጋቱንና ደንቦቹን ማከበር እንጂ መጨቃጨቅ የለበትም። አለቃውን ብቻ ሳይሆን ክርስቶስንም ማገልገል አለበት። ተቆጣጣሪ ቢኖርም ባይኖርም መሥራት አለበት። አንድ ክርስቲያን እነዚህን መመሪያዎች ተከትሎ ከሠራ ምንም እንኳ አለቃው ለይቶ ላያውቀውና ላይሸልመው ቢችልም፣ ከክርስቶስ እጅ ሽልማቱን ይቀበላል።

ከበርካታ ዓመታት በፊት እጅግ ተግባራዊ በመሥራቱ ምክንያት ከሥራው የተፈናቀለ ጓደኛ ነበረኝ። ወደ ኮሌጅ ለመግባት ገንዘብ ያጠራቅም ነበርና ለአሠራው በየዕለቱ መልካም ዕለታዊ ሥራ ለማከናወን ይፈልግ ነበር። ችግሩ ግን የእርሱ ታታሪነት የአንዳንድ ሰነፍ ሠራተኞችን

ስንፍና ያጋልጥ ነበርና፥ ይዋጉት ጀመር። በመጨረሻም ከእነርሱ መካከል አንዱ በሐሰት ከሰሰውና ከሥራው እንዲባረር አደረገ። ሥራውን ቢያጣም፥ በጎ ሕሊና እግዚአብሔር ሸለመው።

ውስብስብ ገጽታ በሚገጸባረቅበት በዛሬው የውድድር ዓለም፥ አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔርን እየታዘዙ በሥራ ላይ መቆየት ወይም ዕድገት ማግኘት ለክርስቲያን አስቸጋሪ ነው። ዳሩ ግን እግዚአብሔርን እንደቀድሞው ሊታዘዝና ለሚፈልገውም ነገር እርሱን ሊተማመን ይገባል። ያልዳኑ ሠራተኞች የክርስቲያኑን ዕድገት ሊያገኙ ይችሉ ይሆናል፤ ዳሩ ግን ምናልባት ይህ ለክርስቲያኑ ለመመስከርና በሕይወቱም ምስክርነቱን በመረጃ ለማስደገፍ የሚረዳው አጋጣሚ ሊሆን ይችላል። ጥቂት ተጨማሪ ብሮች ከማግኘት ይልቅ የጠፋች ነፍስ መመለስ እጅግ የከበረ ዋጋ ያለው ተግባር ነው።

ባሉችና ሚስቶች እንዲሁም ወላጆችና ልጆች የጋራ የሆኑና አንዱ ለሌላው የሚደረጉ ጋላፊነቶች እንዳሏቸው ሁሉ፡- ጌቶችና አገልጋዮችም እንዲሁ ናቸው። ክርስቲያን ጌቶች አገልጋዮቻቸውን በአግባብና በአክብሮት ያስተናግዷቸው ዘንድ ጳውሎስ ይገሥጸቸዋል። ይህም ለሮማ ጌቶች አዲስ አሳብ ነበር። ምክንያቱም አገልጋዮቻቸውን እንደ «ዕቃዎች» እንጂ እንደ ሰዎች አይቆጥሯቸውም ነበር። ጌቶች በአገልጋዮቻቸው ላይ ሙሉ ተቆጣጣሪነት ስለነበራቸው ደስ ያላቸውን ሁሉ ሊያደርጉባቸው ይችሉ ነበር። ደገንነት ያላገኙ የሮም ጌቶች አገልጋዮቻቸውን በትክክል ስለማስተናገድ አስበው አያውቁም ነበር። ለአገልጋዮች ምንም መልካም ማድረግ አይገባም ብለው ያስቡ ነበር።

ወንጌል ባርነትን ከመቅጽበት አላስወገደም፤ ዳሩ ግን በአገልጋዩና በጌታው መካከል ያለው ልዩነት ቀስ በቀስ ተለውጦአል። ማኅበራዊ መመዘኛዎችና ግፊቶች ከክርስትና አሳቦች ጋር ባይስማሙም፥ ክርስቲያን የሆነ ጌታ እነዚህን አሳቦች ልክ በቃሉ ውስጥ እንደተጻፈው መለማመድ ነበረበት። አገልጋዩን ልክ እንደሰውና በክርስቶስ ወንድም እንደሆነ አድርጎ መቀበል ነበረበት (ገላ. 3:28)። አገልጋዩን በአግባብና በትክክል ማስተናገድ እንጂ ማስጨነቅ አልነበረበትም። እንዲሁም ክርስቲያን አገልጋይ በጌታ ነጻ ሰው ሲሆን፥ ጌታው ለክርስቶስ ባሪያ ነው (1ኛ ቆሮ. 7:22)። በተመሳሳይ ሁኔታ ማኅበራዊና ሥጋዊ ግንኙነቶቻችን ሁልጊዜም በመንፈሳዊ ግንኙነቶቻችን መገዛት አለባቸው።

ይህንን በጣም ተግባራዊ የሆነ የቆላስይስ ክፍል ስንክልስ ሳለ፡ አማኞች እንደመሆናችን በሕይወታችን ውስጥ የሚታየውን የኢየሱስ ክርስቶስ የበላይነትን እንመለከታለን። ክርስቶስ የቤታችን ራስ መሆን አለበት። ይህ በቅደም ተከተል የተሰጠው የተግሣጾች ዝርዝር የቆላ. 3: 17 ተግባራዊ ተዛምዶ ነው፡- «በቃል ቢሆን ወይም በሥራ የምታደርጉትን ሁሉ በጌታ በኢየሱስ ስም አድርጉት።» በዕለታዊ ግንኙነቶቻችን መመላለስ የሚገባን በእርሱ ኃይልና ሥልጣን ነው። እርሱ በሕይወታችን ውስጥ የበላይ (ቀዳሚ) ከሆነ እርስ በርሳችን እንዋደዳለን፤ እንገዛለን፤ እንታዘዛለን፤ በጌታ እርስ በርሳችን በትክክል እንቀባበላለን።

ኤፌሶን 5: 18-6: 9ን በመከለስ፡ ስናጠናው ከነበረው ክፍል ጋር ያለውን ተመሳሳይነት ብንመለከት መልካም ነው። ይህ የኤፌሶን መልእክት ክፍል በመንፈስ ቅዱስ በመሞላት ላይ ሲያተኩር፡ የቆላስይስ መልእክት ግን በቃሉ በመሞላት ላይ ያተኩራል። ይሁን እንጂ የሙላቱ መረጃዎች አንድ ዓይነት ናቸው። እነርሱም ደስታ፡ ምስጋና እና በመገዛት መኖር ናቸው። በመንፈስ ቅዱስ መሞላት ማለት በቃሉ ቁጥጥር ሥር መሆን ማለት ነው።

የመንፈሱና የቃሉ ሙላት በቤት ውስጥ አስፈላጊ ነው። የቤተሰቡ አባላት በእግዚአብሔር መንፈስና በእግዚአብሔር ቃል ቁጥጥር ሥር ከሆኑ ደስተኞች፡ አመስጋኞችና ተገዢዎች ይሆናሉ፤ እርስ በርሳቸውም አብረው ለመኖር ብዙ ችግር አይኖርባቸውም። በመንፈሱና በቃሉ ከተሞሉ፡ ክርስቲያን አሠሪዎችና ሠራተኞች በአግባቡ እየተሰተናገዱ ሥራቸውን ያከናውናሉ።

የችግሮች ሁሉ ምንጭ የልብ ሁኔታ ሲሆን፡ ልብንም ሊለውጥና ሊቆጣጠር የሚችለው የእግዚአብሔር መንፈስና የእግዚአብሔር ቃል ብቻ ነው።

አብረዎት የሚኖሩ ሰዎች በመንፈሱና በቃሉ እንደተሞሉ ሊያረጋግጡልዎት ይችላሉን?

ንግግር ቀላል አይደለም!

ቆላስይስ 4:2-9

የንግግርን ኃይል ከቶ አያሳንሱ።

አንድ ዳኛ የሚያስተላልፋቸው የፍርድ ቃላት ጥቂቶች ቢሆኑም፤ የሰውየው ሕይወት መዳን ወይም መኮነን የሚወስነው በነዚህ ጥቂት ቃላት ነው። አንድ ዶክተር የምርመራ ውጤትን የሚያስተላልፈው በጥቂት ቃላት ቢሆንም፤ ከእነዚህ ቃላት የተንሣ በሽተኛው አንድም በደስታ ይፈነድቃል፤ አለበለዚያም ተስፋ በመቁረጥ ነገር-ዓለሙን ይተወዋል። ንግግሩ የሚካሄደው በቃል ቢሆን ወይም በጽሑፍ፤ በቃላት ውስጥ ያለው ኃይል ግን ከፍተኛ ነው። «ማይን ካምፕፍ» በተባለው የአዶልፍ ሒትለር መጽሐፍ ውስጥ በተመዘገቡት ቃላት መሠረት በሁለተኛው የዓለም ጦርነት 125 ሰዎች ሕይወታቸው እንዳለፈ ሰምቻለሁ።

የንግግር ኃይል ከእግዚአብሔር የተሰጠ ስጦታ ሲሆን፤ እግዚአብሔር በሚያዘው መንገድ ልንገለገልበት ይገባል። በያዕቆብ መልእክት ውስጥ ምላስ (አንደበት) ከልጓምና ከመቅዘፊያ፤ ከእሳትና ከመርዘኛ እንስሳ፤ ከፍሬያማ ዛፍና ከውኃ ምንጭ ጋር ተወዳድሮአል (ያዕቆብ 3)። እነዚህ ሦስት ጥንድ ጥንድ መግለጫዎች ምላስ ለመምራት፤ ለማጥፋትና ለማስደሰት የሚያስችል ኃይል እንዳለው ያስተምሩናል። ምላስ በሰውነታችን ውስጥ ትንሽ አካል ስትሆን ዳሩ ግን ለልማት ወይም ለጥፋት የሚሆኑ ታላላቅ ነገሮችን ለመፈጸም ትችላላች።

በዚህ አጭር ክፍል ውስጥ ጳውሎስ አራት አስፈላጊ የንግግር አገልግሎቶችን ዘርዘሮአል።

መጸለይ (ቆላ. 4:2-3)

ምናልባት ጸሎትና አምልኮ የንግግርን ስጦታ በከፍተኛ ደረጃ የምንጠቀምባቸው መስኮች ናቸው። ጳውሎስ ወዳጆቹ እንዲጸልዩለት ሲጠይቅ ኃፍረት አልተሰማውም ነበር። ሐዋርያ ቢሆንም እንኳ ለራሱና ለአገልግሎቱ የጸሎት ድጋፍ ያስፈልገው ነበር። ጳውሎስን የመሰለ ታላቅ ክርስቲያን የጸሎት አስፈላጊነት ከተሰማው እንደኔና እርስዎ ላሉ ደካማ ሰዎችማ እንዲህ ዓይነቱ መንፈሳዊ እገዛ ምን ያህል ያስፈልገን ይሆን!

በእነዚህ ጥቂት ቃላት ጳውሎስ አጥጋቢና መንፈሳዊ የጸሎት ሕይወት ምን ዓይነት ባሕርያት እንዳሉት ገልጾል።

በመጀመሪያ፡ ጸሎታችን በእምነት መሆን አለበት። «በጸሎት እየነቃችሁ ለእርሱ ትጉ» (4:2)። ይህም ማለት «በጸሎት ሕይወታችሁ ጽኑ፤ ለጸሎት የተሰጣችሁ ሁኔታ አታቋርጡም» ማለት ነው። ጥንታዊቷ ቤተ ክርስቲያን የጸለየችው በዚህ መንገድ ነበር (የሐዋ. 1:14፤ 2:46)። ብዙዎቻችን የምንጸልየው መስሎ ሲታየን ብቻ ነው። ሲሰማን ወይም ችግር ሲኖርብን ብቻ እንጸልያለን። የእግዚአብሔር ትእዛዝ ግን «ሳታቋርጡ ጸልዩ» የሚል ነው (1ኛ ተሰ. 5:17)። ይህ ማለት ቀኑን ሙሉ ጸሎቱን ስናነበንብ መዋል አለብን ማለት አይደለም። ይልቁንም ባለማቋረጥ ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት ማድረግ አለብን ማለት ነው። በዚህም ጊዜ ጸሎት ልክ እንደምንተነፍሰው አየር የተለመደ ይሆናል።

ይህ ማለት እግዚአብሔር ጸሎትን ለመመለስ ፈቃደኛ ስላልሆነ በማያቋርጥ ጸሎት እርሱን «ግሰልቸት» አለብን ማለት አይደለም። እውነቱ ግን የዚህ ተገላቢጦሽ ነው። እግዚአብሔር ጸሎታችንን ለመመለስ ይደሰታል። ዳሩ ግን አንዳንድ ጊዜ እምነታችንን እና መስጠታችንን ለማሳደግ፣ እንዲሁም በትክክለኛው ጊዜ ዓላማዎቹን ለመፈጸም የጸሎት መልሶችን ያዘገያል። የእግዚአብሔር መዘግየት ሁልጊዜም እግዚአብሔር መልሱን ነፍጎናል ማለት አይደለም። ሳናቋርጥ በምንጸልይበት ጊዜ ልባችን እግዚአብሔር ለሚሰጠን መልስ ይዘጋጃል። ምላሹ ከመምጣቱ በፊት እንኳ በጸጋ እያደግን እንሄዳለን።

እንዲሁም ጸሎታችን በትጋት መሆን አለበት። በምንጸልይበት ጊዜ መትጋትና መበርታት አለብን። «ንቁና ጸልዩ» የሚለው ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በብዛት ይገኛል። ነህምያ ስለ ጸሎት ሲናገር፡- «ወደ አምላካችንም ጸለይን፤ ከእነርሱም (ከጠላቶቹ) የተነሣ በአንጻራቸው ተጠባባቂዎች በሌሊትና በቀን አደረግን» አለ (ነህ. 4:9)። ኢየሱስም «ንቁና ጸልዩ» የሚለውን ሐረግ ተጠቅሞአል (ማር. 13:33፤ 14:38)፤ ጳውሎስም እንደዚሁ (ኤፌ. 6:18)።

በመሰልቸትና በድካም የተደረገ ጸሎት ኃይል የለውም። በመሠውያው ላይ እሳት ከሌለ፣ የዕጣኑ ሽታ ወደ እግዚአብሔር መድረስ አይችልም! [መዝ. (141):2]። እውነተኛ ጸሎት መንፈሳዊ ብርታትና

ንቃት ይፈልጋል። ይህም የሚገኘው ከእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው። በመሰልቸት የተደረገ ጸሎት መልስ የለውም።

በተጨማሪም ጸሎታችን ከምስጋና ጋር መቅረብ አለበት (ቆላ. 4:2)። ምስጋና ለተሳካ ጸሎት ወሳኝ ነው (ፊል. 4:6)። ነገራችን ሁሉ «ስጠን-ስጠን» ማለት ከሆነና ለስጦታዎቹ እግዚአብሔርን የማናመሰግን ከሆነ ራስ-ወዳዶች ነን ማለት ነው። ለእግዚአብሔር እውነተኛ ምስጋና ማቅረብ ለጸሎታችን መነቃቂያ ከሚሆኑ መንገዶች አንዱ ነው።

ሁልጊዜም እግዚአብሔርን የምናመሰግንባቸው በርካታ ምክንያቶች አሉ። ይህንን ጳውሎስ ለቆላስይስ ሰዎች በላከው መልእክት፡ ስለ ምስጋና በሚናገርበት ክፍል ውስጥ በስፋት ተመልክተናል (1:3፤ 12፤ 2:7፤ 3:15፤ 17፤ 4:2)። ጳውሎስ ይህንን ደብዳቤ በሚጽፍበት ወቅት እስረኛ እንደነበረ ስናስታውስ፡ ይህንን አጽንዖት የበለጠ እናደንቃለን።

በመጨረሻም፡ ጸሎታችን ዓላማ ሊኖረው ይገባል!! «ስለ እኛ ደግሞ ጸልዩ» (4:3)። ብዙውን ጊዜ ጸሎተኞችን ግልጽ ያልሆኑና አጠቃላይ ናቸው። «ጌታ ሆይ፡ ወንጌላውያንን ባርክ!» እንላለን። በግልጽ ለተለዩ ጉዳዮች ብንጸልይ ምንኛ ጸሎታችን በሰመረ ነበር። ይህንንም በማድረግ እግዚአብሔር ጸሎቱን መቼ እንደመለሰው በማወቅ ልናመሰግነው በቻልን ነበር። ምናልባት በግልጽ ለይቶ ከመጸለይ ይልቅ ጠቅለል እያደረግን እንድንጸልይ የሚያደርገን እምነት ማጣታችን ሳይሆን አይቀርም።

የጸሎት ዓላማ የሰው ፈቃድ በሰማይ እንዲሆን ሳይሆን፡ የእግዚአብሔር ፈቃድ በምድር ላይ እንዲሆን እንደሆነ በሚገባ ተነግሮአል። ጸሎት እግዚአብሔር አንድን ነገር እንዲያደርግ ወይም እንዲሰጥ መናገር አይደለም። ጸሎት እግዚአብሔር እንደ ፈቃዱ የሚፈልገውን እንዲያደርግና እንዲሰጥ ማሳሰብ ነው (1ኛ ዮሐ. 5:14-15)። ቃሉን በማንበብና ከአባታችን ጋር ኅብረት በማድረግ ፈቃዱን ስለምናውቅ ያኔ ያቀደውን ነገር ከፍጻሜ እንዲያደርስ በድፍረት እንጠይቀዋለን። የደብልን ሊቀ ጳጳስ ሪቻርድ ትሬንች (1807-1886) በትክክል እንዲህ ብለዋል፡- «ጸሎት የእግዚአብሔርን እምቢተኝነት ማሸነፍ ሳይሆን፡ ፈቅደኛነቱን አጥብቆ መያዝ ነው።»

በእርግጥ፡ በአንደበታችን ምንም ሳናሰማ በልባችን ብቻ መጸለይ ይቻላል (1ኛ ሳሙ. 1:13)። ይሁን እንጂ በዝምታ ብንጸልይ እንኳ

አውጥተን ባናሰማቸውም፤ ቃላትን እየተጠቀምን ነው። ቃላቶቹ ቢነገሩም ባይነገሩም እውነተኛ ጸሎት በመጀመሪያ ከልብ የሚፈልቅ መሆን አለበት።

እውነተኛ ጸሎትን ለመለማመድ፤ የጳውሎስን የእስር ቤት ጸሎቶች በምሳሌነት ያጥኑ (ፊልጵ. 1:9-11፤ ኤፌ. 1:15-23፤ 3:14-21፤ ቆላ. 1:9-12)።

ቃሉን ማወጅ (ቆላ. 4:3-4)

ጳውሎስ የአገልግሎት በሮች እንዲከፈቱ እንጂ የወገኒው በሮች እንዲከፈቱ አልጸለየም (1ኛ ቆሮ. 16:9፤ የሐዋ. 14:27)። ለጳውሎስ ነፃ ሰው ከመሆኑ ይልቅ ታማኝ አገልጋይ መሆኑ የበለጠ አስፈላጊ ነበር። ጳውሎስ በወገኒ ቤት ሆኖ በጻፋቸው ጸሎቶች ሁሉ፤ የእርሱ ሽክም የግል ደኅንነት ወይም ቁሳቁሳዊ እርዳታ ለማግኘት ሳይሆን መንፈሳዊ ባሕርይና በረከት ለማግኘት መሆኑን ልብ ማለቱ እጅግ አስፈላጊ ነው።

ጳውሎስ የታሰረው «ከክርስቶስ ምስጢር» የተነሣ ሲሆን ይህም ከአሕዛብ ጋር የተያያዘ ነበር (ኤፌ. 3:1-13 ይመልከቱ)። ምስጢሩም እግዚአብሔር ከእስራኤል ጋር ለአሕዛብ ያለውን ዓላማ የሚያካትት ነበር፤ ምክንያቱም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አይሁዶችና አሕዛብ አንድ ስለሆኑ ነው (ኤፌ. 2:11-22)። ጳውሎስ በአይሁድ መቅደስ መታሰሩን የሚገልጸውን ታሪክ ያንብቡ (የሐዋ. 21:18-22:30)። አሕዛብ የሚለውን ቃል እስከተናገረበት ጊዜ ድረስ አይሁዶች ጳውሎስን በትዕግሥት ሲያዳምጡት እንደነበር ልብ ይበሉ (22:21-22)። ጳውሎስን ለወገኒ ያበቃው ለአሕዛብ የነበረው ሽክምና አገልግሎት ነበር።

በአማኝ አይሁዶች መካከልም እንኳ አሕዛብን ዝቅ ለማድረግ ሚዛናዊነት የጎደለው ተግባር ይከናወን ነበር (የሐዋ. 15:1-5)። ይህ የሕግ-አክራሪ ቡድን አሕዛብ ክርስቲያን ከመሆናቸው በፊት የአይሁድን ሥርዓት እንዲከተሉ በሥርዓት አይሁድ እንዲሆኑ ይፈልግ ነበር! ጳውሎስና በርናባስ ለጸጋው ወንጌል ይህንን ዛቻ ፊት ለፊት የተጋፈጡ ሲሆን ጉባኤው ለእነርሱ ወስኖአል። ዳሩ ግን ሕግ-አጥባቂው ቡድን ጳውሎስንና አገልግሎቱን መቃወም ቀጠለ። መልካም የምሥራች የሆነው የክርስቶስ ምስጢር ወደ አሕዛብ እንዲደርስ አልፈለጉም ነበር። የአይሁድን የበላይነት ለማስጠበቅ ይፈልጉ ነበር።

ጳውሎስ ለእስራት የዳረገውን ነገር ለማድረግ እግዚአብሔር እንዲረዳው መጠየቁ ምንኛ እንግዳ ነገር ነው! አገልግሎቱን የማቆም ወይም መልእክቱን የመለወጥ ፍላጎት አልነበረውም። ጆን ባንያን ሕግ ጥሰህ ሰብከሃል ተብሎ ወደ ወጎኔ በወረደ ጊዜ ሁለተኛ ላለመስበክ ቃል ከገባ እንደሚለቀቅ ሲነገረው፡- «ዛሬ ከእስር ቤት ብወጣ፤ በእግዚአብሔር እርዳታ ነገ ወንጌሉን ስሰብክ እውላለሁ» በማለት ነበር የመለሰው።

ጳውሎስ እስረኛ ሆኖ ሳለ የክርስቶስን ምሥጢር እንዴት ሊያካፍል ይችላል? የጳውሎስ ጉዳይ ለብዙ ሰዎች ለውይይት ይቀርብ ነበር። በተጨማሪም ላስሩት ወታደሮችም ይሰብክ ነበር (ፊል. 1፡12-18)። በሰንሰለት ታስሮ መኖር ለጳውሎስ ምን ማለት እንደሆነ እስቲ በዓይነ-ሕሊናዎ ያስቡት! በዚህ ምስክርነት ጳውሎስ ነጻ ሰው ቢሆን ኖሮ በሮም ውስጥ ወደሚገኙ ወንጌል ሊደርስ ወደማይችልባቸው አንዳንድ ስፍራዎች ሊደርስ አይችልም ነበር። «ከቂሣር ቤተሰብ የሆኑ ቅዱሳን» እንኳ ነበሩ! (ፊል. 4፡22)።

በጸሎት የወንጌል ስርጭት ይበልጥ ኃይል ይኖረዋል። ወደ ጸጋው ዙፋን ስንቀርብና የእግዚአብሔርን በረከት ስንሻ የእግዚአብሔር መንፈስ የእግዚአብሔርን ቃል በመጠቀም ይናገረናል። የእግዚአብሔርን ቃልና ጸሎት እግዚአብሔር እራሱ ስላጣመራቸው መለየት የለብንም (የሐዋ. 6፡4)።

በለንደን የሚገኘውን የታላቁ ሰባኪ የስፐርጂንን መሰብሰቢያ አዳራሽ በመጎብኘት ለነበረ አንድ ሰው የሕንፃውን ዙሪያ ራሳቸው መጋቢ ስፐርጂን እያስጎበኙት ነበር።

በጉብኝቱም ወቅት፡- «የዚህን አገልግሎት የኃይል ምንጭ ለማየት ትፈልጋለህን?» ብለው ጠየቁት። ከዚያም «ኃይላችንን የምናገኘው ከዚህ ነው፤ እኔ በፎቁ ውስጥ ስሰብክ፤ በመቶ የሚቆጠሩ ሰዎች በዚህ ስፍራ ይጸልያሉ» በማለት መለሱለት። ታዲያ፤ ጌታ የእስፐርጂንን ሰብከት መባረኩ የሚያስደንቅ ነውን?

እርስዎም የቤተ ክርስቲያን አባል እንደመሆንዎ መጠን፤ ለቤተ ክርስቲያንዎ መጋቢ በመጸለይ በሰብከት አገልግሎቱ ሊረዱት ይችላሉ። ለመጋቢዎ፡- «ማድረግ የምችለው ትንሽ ነገር ቢኖር ለአንተ መጸለይ ነው» ሊሉት አይገባም፤ ምክንያቱም ከሁሉም የላቀውና ታላቁ ነገር በጸሎት መርዳትዎ ነውና! መጋቢዎ ቃሉን ሲያዘጋጅ፤ ሲያጠናና

ሲያሰላስል መንፈስ ቅዱስ ወደ ጠለቀ የቃሉ መገለጽ እንዲመራው ይጻልዩለት። መጋቢዎ በሚሰብከው ቃል እንዲኖርና በግል ሕይወቱም ቃሉ በእውነት እንዲሠራ ይጻልዩለት። ቃሉን በሚሰብክበት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ የመግለጽ ነጻነት እንዲሰጠውና ቃሉም ወደ ሰዎች ልብና አእምሮ ዘልቆ እንዲገባ ይጻልዩለት። ለሌሎች የአብያተ ክርስቲያናት መሪዎችም ደግሞ መጸለይ ጠቃሚ ነው።

የእግዚአብሔርን ቃል መናገር ትልቅ ዕድልና ከፍተኛም ኃላፊነት ነው። የእግዚአብሔርን ቃል ለማካፈል የግድ ለዚህ አገልግሎት የተመደበ ሰባኪ ወይም ወንጌላዊ መሆን አያስፈልግም። በዕለታዊ ውይይቶች ውስጥ እንኳ የቃሉን ዘር በሰዎች ልብ መዝራትና እግዚአብሔር ያንን ዘር በማጣጣት ፍሬ እንዲያፈራ እንዲያደርገው መጸለይ ይቻላል።

ለጠፉት መመስከር (ቆላ. 4:5-6)

«በውጭ ባሉቱ» የሚለው ቃል ከእግዚአብሔር ቤተሰብ ውጭ ያሉትን ያመለክታል። ኢየሱስ ክርስቶስ በደቀ መዛሙርቱና በውጭ ባሉት መካከል ልዩነት አድርጓል (ማር. 4:11)፤ ጳውሎስም ይህንኑ አድርጓል (1ኛ ቆሮ. 5:12-13)። ዳግመኛ የተወለድን ሁላችን በእግዚአብሔር ቤተሰብ ውስጥ ስለሆንንና የእርሱን ሕይወት ስለምንካፈል በመንፈሳዊ ሁኔታ «የእግዚአብሔር ቤተ ሰዎች» ነን።

ይሁን እንጂ ክርስቲያኖች እንደመሆናችን መጠን ምንፈላዊ የበላይነት ሊሰማን አይገባም። በአካባቢያችን ለጠፉት የመመስከርና ወደ እግዚአብሔር ቤተሰብ የመመለስ ኃላፊነት አለብን። ይህንን ለማድረግ በመጀመሪያ ደረጃ በጥበብ የመመላለስ ኃላፊነት አለብን (ቆላ. 4:5)። መመላለስ የሚያመለክተው በዕለታዊ ሕይወታችን ውስጥ የምናንጸባርቀውን ባሕርይ ነው። ከእግዚአብሔር ቤተሰብ ውጭ የሆኑ ማለትም ያልዳኑ ሰዎች እኛን ይመለከቱናል፤ በእኛ ላይም ከፍተኛ አትኩሮት ያደርጋሉ። በመሆኑም፤ በሕይወታችን ውስጥ ምስክርነታችንን የሚያጎድፍ አንዳች ነገር ሊኖር አይገባም።

ስለ ዶክተር ዊል ኤች. ሐተን ብዙ ጊዜ የሚነገር አንድ ታሪክ አለ፤ እርሳቸው በኒው ዮርክ ከተማ የካልቪሪ ባፕቲስት ቤተ ክርስቲያን መጋቢ ሲሆኑ፤ በኋላም እስከ 1946 ዓ.ም. በሞት እስከተለዩበት ድረስ የሺካጎ ሙዲ የመጽሐፍ ቅዱስ ተቋም ፕሬዝደንት በመሆን ያገለገሉ ሰው ነበሩ። እናም ዶክተር ሐተን በአትላንታ ውስጥ የባፕቲስት ቤተ ክርስቲያን

መጋቢ በሆኑበት ወቅት፡ በዚያች ከተማ የሚኖር አንድ ሰው ዶክተር ሖተንን እየተከታተለ በባሕርያቸው ላይ ዘገባ የሚያቀርብ ሰው በምሥጢር ቀጠረ። ከጥቂት ሳምንታት በኋላም ሲከታተላቸው የቆየው ሰው ወደ ቀጣሪው ተመልሶ የዶክተር ሖተንን ሕይወት ከሰብከታቸው ጋር እንደሚስማማ ገለጸ። የዶክተር ሖተን ሕይወት ከሰብከታቸው ጋር የተጣጣመ ነበር። ከዚህም የተነሣ ያ ሰው ክርስቲያን ሆነ።

«በጥበብ መመላለስ» ማለት ምን ማለት ነው? አንደኛው፡ ወንጌሉን ለማካፈል አስቸጋሪ የሚሆን ነገር ላለማድረግ ወይም ላለመናገር እንጠነቀቃለን ማለት ነው። እንዲሁም ደግሞ ለምስክርነት እግዚአብሔር በሚሰጠን ዕድል ለመጠቀም ጉቁዎች መሆን አለብን ማለት ነው። «ዘመኑን እየዋጃችሁ» ማለት በጊዜው ያለውን ዕድል መጠቀም ማለት ነው (ኤፌ. 5: 16)። ቃሉ የንግድ ቋንቋ ሲሆን አንድን ሰው በሚመለከትበት ጊዜ እንደታማኝ ሠራተኛ አጋጣሚውን የሚጠቀምበትን ክርስቲያን ያመለክታል። ነጋዴ አንድ የንግድ ስምምነት ባገኘ ቁጥር ስምምነቱን እንደሚፈጽም ሁሉ፡ ክርስቲያንም ነፍሳትን ለክርስቶስ ለመማረክ በተገኘው አጋጣሚ ይጠቀማል።

በጥበብ መመላለስ በተጨማሪም ሥራችንን ማከናወንን፡ ዕዳችንን መክፈልንና ቃላችንን መጠበቅን ያጠቃልላል። «በውጭ ባሉት ዘንድ በአገባብ እንድትመላለሱ» ይሁን (1ኛ ተሰ. 4: 12)። አንድ ጓደኛዬ ለቤተ ክርስቲያኑ ዕቃዎችን ለመግዛት ወደ መደብር ይሄዳል። ዕቃ ሻጩም «እገሌ የቤተ ክርስቲያናችሁ አባል ነውን?» በማለት ጠየቀው። ጓደኛዬም የቤተ ክርስቲያናቸው አባል እንደሆነ ገለጹለት። ሻጩም ያ የቤተ ክርስቲያን አባል ምን ያህል ገንዘብ ከመደብሩ እንደተበደረና የተበደረውን ገንዘብ መልሶ ለመቀበል ምን ያህል ችግር እንደገጠመው ይነግረው ጀመር። ጓደኛዬ ለዚያ ሰው ለመመስከር ቢፈልግ ኖሮ፡ ምናልባት ውጤቱ ከንቱ ሳይሆን አይቀርም ነበር።

በአጠቃላይ ክርስቲያኖችና በተለይ ደግሞ ክርስቲያን መሪዎች «በውጭ ካሉት ሰዎች ደግሞ መልካም ምስክር ሊኖረው ይገባዋል» (1ኛ ጢሞ. 3: 7)። የቤተ ክርስቲያን አባላት አዲስ መጋቢ በሚመርጡበት ወቅት፡ ከጎረቤቶቹና ከሚያውቁት ነጋዴዎች ማንነቱን ማጣራት አለባቸው። ምንም እንኳ ያልዳኑ ሰዎች በመንፈሳዊ ዕውርነት ውስጥ ቢሆኑም (2ኛ ቆሮ. 4: 3-4)፡ የዚህን ዓለም ነገሮች በተመለከተ ከፍተኛ

የመመርመር ችሎታ አላቸው (ሉቃስ 16:8)። ዕዳውን ያልከፈለና ሳልዳኑ ሰዎች መጥፎ ምስክርነት ያለውን ሰው ለመጋቢነት አገልግሎት መጋበዝ እንዳለመታደል የሚቆጠር አሳዛኝ ነገር ነው።

በማያምኑ ሰዎች ፊት በጥበብና በጥንቃቄ መመላለስ ብቻ በቂ አይደለም። በተጨማሪም ከእነርሱ ጋር መነጋገርና የወንጌሉን መልእክት ለእነርሱ ማስተላለፍ አለብን፤ ዳሩ ግን ወደ ክርስቶስ እንዲያመለክትና ጌታን እንዲያስከብር ንግግራችንም በጸጋ ቁጥጥር ሥር መዋሉን ማረጋገጥ አለብን። ይህም ማለት በንግግር የሚገለጠው በልብ የሞላው ስለሆነ፤ ጸጋ ከልባችን መኖር አለበት ማለት ነው (ቆላ. 3:16)። ጸጋ በልባችንና በአንደበታችን ካለ፤ ታማኝ ምስክሮች እንጂ ፈራጆች ወይም አጉል ተከራካሪዎች አንሆንም!

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በንግግሩ ሁሉ ጸጋ ነበረው። «ከአፋም ከሚወጣው ከጸጋው ቃል የተነሣ እየተደነቁ፡ - ...» (ሉቃስ 4:22)። በመዝሙር 45 ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ከተጠቀሱት ዓረፍተ ነገሮች ውስጥ፡ - «ሞገስ (ጸጋ) በከንፈሮችህ ፈሰሰ» (ቁ. 2) የሚል ይገኝበታል። ጌታችን ከኃጢአት ጋር በሚጋፈጥበትም ጊዜ ሳይቀር ጸጋን የተሞሉ ቃላት ይናገር ነበር።

ንግግራችን «ለሚሰሙት ጸጋን ይሰጥ ዘንድ» (ኤፌ. 4:29) ይገባል። ዳሩ ግን በልባችንና በአንደበታችን ጸጋ ከሌለን፤ ያንን ለማድረግ አይቻልም። እግዚአብሔር «እውነትን በፍቅር» እንድንናገር ነው የሚፈልገው (ኤፌ. 4:15)።

ጳውሎስ «በጨው እንደተቀመመ» (ቆላ. 4:6) የሚለውን አባባል ለምን ተጠቀመ? በዚያን ጊዜ ጨው ምግብን ለረዥም ጊዜ ለማቆየትና እንዲሁም ለቅመምነት ያገለግል ነበር። ንጹሕና በትክክል የተቀመመ መሆኑን ለማረጋገጥ በንግግራችን ውስጥ ጨው መጨመር አለብን። «ከፋ ቃል ከአፋችሁ ከቶ አይውጣ» (ኤፌ. 4:29) እንዳለ ሁሉ ንግግራችን ንጹሕ መሆን አለበት።

እንዲሁም ጨው መስዋዕቶች ውስጥ ይጨመር ነበር (ዘሌ. 2:13)። ምናልባት ጳውሎስ የሚለው የምስጋና ቃላቶችን መንፈሳዊ መስዋዕቶች ስለሆኑ፤ ቃላቶችን ለእግዚአብሔር የሚቀርቡ መስዋዕቶች አድርገን መቁጠር አለብን ነው (ዕብ. 13:15)። ቃላቶችን ለእግዚአብሔር እንደሚቀርቡ መስዋዕቶች የሚታዩ መሆናቸውን ብናስተውል ትክክለኛ

ነገሮችን በትክክለኛ ሁኔታ ለመናገር እገዛ እንደሚያደርግልን ጥርጥር የለውም።

ክርስቲያንን በተለይም በማያምኑ ሰዎች ፊት አሳራ ነገር ሲናገር እጅግ የሚያሳዝን ነው። «በእናንተ ሰላለ ተስፋ ምክንያትን ለሚጠይቁዎችሁ ሁሉ መልስ ለመስጠት ዘወትር የተዘጋጃችሁ ሁኑ፤ ነገር ግን በየዋህነትና በፍርሃት ይሁን» (1ኛ ጴጥ. 3: 15)። የዋህነት የመሰሪነት ተቃራኒ ሲሆን፤ ፍርሃት የአጉል ድፍረትና ጋጠ-ወጥነት ተቃራኒ ነው። በክርስቲያን ንግግር ውስጥ ሁሉንም አውቃለሁ ለሚል አመለካከት ስፍራ የለም። ማወላወል የሌለበት ጠንካራ እምነት ሊኖረን ቢገባም፤ በጸጋ የተሞላ የፍቅር መንፈስ ማዳበር እንዳለብን መዘንጋት የለብንም።

የክርስቲያኖች ንግግርና ኑሮ የሚስማማ መሆን አለበት። ከግድ የለሽነት ሕይወት በበለጠ ምስክርነትን የሚያግድ ነገር የለም። ባሕርይ፣ ጸባይና ንግግር በሙሉ በጋራ ተስማምተው ሲሠሩ ኃይል ላለው ምስክርነት በሮችን ይከፍታሉ።

ሸክምን መካፈል (ቆላ. 4: 7-9)

ጳውሎስ በዚህ ደብዳቤ ውስጥ ስለራሱ ሁኔታ አልተናገረም፤ ነገር ግን ሰላለበት ሁኔታ ለቆላስይስ ቤተ ክርስቲያን እንዲያካፍሉ ቲኪቆስና አናሲሞስ ለተባሉ ሁለት መንፈሳዊ ወንድሞች ተወላቸው። ይህም ሌላው የንግግር አገልግሎት ነው። መሻቶችንና ሸክሞችንን ከሌሎች ጋር ልንካፈል እንችላለን፤ እነርሱም በማጽናናት ይረዱናል።

ጳውሎስ ከኤፌሶን ሲወጣ፤ ሌሎች ሰባት አማኞች ሸኝተውት ነበር፤ ከነዚህም መካከል አንዱ ቲኪቆስ ነበር (የሐዋ. 20: 4)። እነዚህ ሰዎች ጳውሎስ ከአሕዛብ አብያተ ክርስቲያናት፤ በይሁዳ ለሚገኙ የአይሁድ ቅዱሳን ችግረኞች ቅዱሳን የፍቅር ስጦታ እንዲያደርጉ ይረዱ ነበር (1ኛ ቆሮ. 16: 1፤ 2ኛ ቆሮ. 8-9)። ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በጻፈው 2ኛ መልእክት የሚያመለክተው ሁለት ወንድሞች ቲኪቆስና ጥራፊሞስን ሳይሆን አይቀርም (2ኛ ቆሮ. 8: 19-24 ይመልከቱ)።

ቲኪቆስ የጳውሎስን የሮም እስራት የተካፈለ ሲሆን፤ ጳውሎስን በብዙ መንገዶች እንደረዳ የማያጠራጥር ነው። ጳውሎስ፤ ቲኪቆስና አናሲሞስ ለኤፌሶን (ኤፌ. 6: 21) እና ለቆላስይስ (ቆላ. 4: 7-9) መልእክቶችን እንዲያደርሱ መረጣቸው። በተጨማሪም ለፊሊሞና

የተጻፈውን የግል ደብዳቤ አድርሰዋል። ጳውሎስ ቲኪቆስን በሮም የነበረበትን ሁኔታ ለቆላስይስ ሰዎች እንዲናገር አዘዘው።

ጳውሎስ ስለ ቲኪቆስ የሰጠው ገለጻ በእውነት ምን ያህል ግሩም ክርስቲያን እንደነበረ ያስረዳል። ምንም እንኳን ሁኔታው አስቸጋሪ ቢሆንም ከጳውሎስ ጋር ለመሰንበት ፈቃደኛ የሆነና የተወደደ ወንድም ነበር። ሁኔታዎች ሁሉ በአንተ ላይ የተነሡ በሚመስልበት ወቅት ከጎን የሚቆም ክርስቲያን ወንድም ማግኘት ምንኛ የሚያጽናና ነገር ነው!

እንደዚሁም ቲኪቆስ ታማኝ አገልጋይ ነበር። ፍቅሩ በተግባር ተገልጾአል። ጳውሎስን አገልግሎቱ አልፈው በመወከል አገልግሎቱ አንድ ሰው እንዳስቀመጠው በዓለም ውስጥ ከሁሉም የሚልቀው ነገር ለሌሎች ድጋፍ የመሆን ችሎታ ነው። ይህም እውነት ነው። ጳውሎስ ለሥራው መጠናቀቅ በቲኪቆስ ላይ ለመደገፍ ችሎ ነበር።

በተጨማሪም ቲኪቆስ ከጳውሎስ ጋር አብሮ የሚሠራ አገልጋይ ነበር። ምንም እንኳን እርሱ ራሱ ሐዋርያ ባይሆንም ጳውሎስን በሐዋርያዊ አገልግሎቱ ይረዳው ነበር። ጳውሎስና ቲኪቆስ በጌታ አገልግሎት አብረው ሠርተዋል። በኋላም ጳውሎስ ቲኪቆስን ወደ ቀርጤስ (ቲቶ 3:12) ከዚያም ወደ ኤፌሶን (2ኛ ጢሞ. 4:12) ልኮታል።

ከእስረኛው ጳውሎስ ጋር መተባበር ለቲኪቆስ ቀላል አልነበረም፤ ምክንያቱም ጳውሎስ በርካታ ጠላቶች ነበሩት። እንዲሁም ደግሞ ጳውሎስን በተለያዩ አገልግሎቶች በመርዳት ከቦታ ወደ ቦታ መዘዋወሩም ቀላል ነገር አልነበረም። በመሆኑም ቲኪቆስ የመረጠው ቀላሉን መንገድ ሳይሆን፤ መሆን የሚገባውንና ትክክለኛውን መንገድ ነበር። ዛሬም ለአብያተ ክርስቲያናት እንደ ቲኪቆስ ያሉ ብዙ ምእመናን ያስፈልጉናል!

ጳውሎስ ከቆላስይስ የመጣውን አናሲሞስንም «ከእናንተ አንዱ» በማለት ጠቅሶታል። እርሱም ከጌታው ከፊሊሞና ኮብልሎ የሄደ ሲሆን፤ ጳውሎስ በሮም ከሰጠው አገልግሎት የተነሣ ወደ ክርስቶስ የተመለሰ ሰው ነበር። ጳውሎስም ፊሊሞና ይቅር ብሎ እንዲቀበለው ከሚጠይቅ ደብዳቤ ጋር አናሲሞስን መልሶ ወደ ጌታው ይልከዋል። እዚህ ላይ፤ ጳውሎስ አናሲሞስን ታማኝ እና የተወደደ ብሎ መጥራቱ አስገራሚ ነው። አናሲሞስ እዲስ አማኝ ቢሆንም በአጭር ጊዜ ውስጥ እውነተኛነቱን ለጳውሎስ አረጋግጦ ነበር ማለት ነው።

እነዚህ ሁለት ሰዎች የሚፈጽሟቸው ጣምራ ተግባራት ነበሩ፤ ይህም፡- የቆላስይስ ክርስቲያኖችን ማጽናናትና የጳውሎስን ሁኔታ መግለጽ ነበር። የእግዚአብሔር ሕዝቦች በዚህ ዓይነት መንገድ መረጃ መለዋወጣቸው ስሕተት ይሆን? በእርግጥ አይደለም! ጳውሎስ ገንዘብ እየለመነ አልነበረም፤ ወይም ደግሞ እንዲያዝኑለት የሚጠበቅ አልነበረም። የፈለገው ነገር ቢኖር የቆላስይስ ቅዱሳን የነበረበትን ሁኔታ ተረድተው እንዲጸልዩለት ብቻ ነበር። አንዳንድ ክርስቲያን አገልጋዮች እርዳታ ለማግኘት ሲሉ አግባብነት በጎደለው መንገድ በሁኔታዎች «እንደሚጠቀሙ» ቢታወቅም ጳውሎስ ግን እዲህ ዓይነት ሰው አልነበረም። እርሱ የፈለገው ነገር ቢኖር በቆላስይስ የነበሩ ወዳጆቹ እውነተኛውን ነገር ተረድተው በጸሎት እንዲደግፉት ብቻ ነበር።

በቤታችን ውስጥ ከተለያዩ ወንጌላውያን የጸሎት ጥያቄ ያለባቸውን ደብዳቤዎች እንቀበላለን። ደብዳቤዎቹን በማንበብ ስለ ችግራቸውና ስለ ሸክማቸው ብዙ የምንረዳው ነገር አለ። በራሴ የግል የጸሎት ጊዜ ለተለያዩ አገልግሎቶች የሚያስፈልጉ ዝርዝር ጉዳዮች ምን ምን እንደሆኑ የሚያስታውሱኝን ብዙ የጸሎት ማስታወሻዎች አጠቀማለሁ። ግልጽ በሆነ ሁኔታ ለሌሎች ለመጸለይ እንዲያስችሉኝ እውነቶችን ለማወቅ እሻለሁ። እንዲሁም ደግሞ እግዚአብሔር ጸሎቶችን እንዴት እንደመለሰ ስረዳ ደስ ይለኛል፤ ይህም እምነቴን ያጠናክረዋል።

አራቱ አስደናቂ የንግግር አገልግሎቶች፡- መጸለይ፣ ቃሉን ማወጅ፣ መመስከርና የሌሎችን ሸክም መካፈል ናቸው። ምላሳችንን ለሐሚት፣ ለክፉ ትችት እና ለሌሎችም የጋጢአት ዓላማዎች ከማዋል ይልቅ በእነዚህ አገልግሎቶች መሳተፍ ምንኛ ደስ ይላል!

እስኪ ከዘማሪው ዳዊት ጋር፡- «አቤቱ፣ ለአፌ ጠባቂ አኑር፣ የከንፈሮቼንም መዝጊያ ጠብቅ» [መዝ. (141)፡ 3] እያልን እንጸልይ።

ወዳጆች፡ ሮማውያን፡ የአገሬው ሰዎች

ቆላ. 4: 10-18

ጳውሎስ ነፍሳትን ወደ ጌታ የሚያመጣ ብቻ ሳይሆን ወዳጅ ማፍራትንም የሚያውቅ ሰው ነበር። በአቆጣጠር ላይ ካልተሳሳተሁ በስተቀር፡ በሐዋርያት ሥራና በመልእክቶቹ ውስጥ ከእርሱ ጋር ኅብረት ያደርጉ የነበሩ (በስም የተጠቀሱና ያልተጠቀሱ) ከ100 የሚበልጡ የተለያዩ ክርስቲያኖች አሉ። በሮሜ 16 ውስጥ ብቻ 26 የተለያዩ ወዳጆችን ዘርዘሮአል።

በጳውሎስ ዘመን፡ እያንዳንዱን ደብዳቤ በግል ሰላምታ መደምደም የተለመደ ነበር። ወዳጆች እስከዚህም እርስ በእርሳቸው አይጠያየቁም ነበር፤ የደብዳቤ አገልግሎትም በጣም ዝግምተኛና ውስን ነበር። በእርግጥ የጳውሎስ ደብዳቤዎች ከማኅበራዊ ጉዳይ የላቁ ነበሩ። ደብዳቤዎቹም ለወዳጆቹ የነበረውን እውነተኛ መንፈሳዊ ሽክም ይገልጹ ነበር። በዚህ የማጠቃለያ ክፍል ጳውሎስ በአገልግሎት ከሚተባበሩት ሰዎች ሰዎች የግል ሰላምታዎችን የነበሩ ለቆላስይስ ሰዎች ይልካል፤ ይኸውም፡- ከአርስፕሮኮስ፡ ከማርቆስ ዮሐንስ፡ ከኢዮስጦስ ኢያሱ (ሁላቸውም አይሁዶች የሆኑ)፡ ከኤጳፍራ፡ ከሉቃስና ከዴማስ (አሕዛብ የሆኑ) ነበር። ከዚያም በላይ ጳውሎስ ለሁለት የቤተ ክርስቲያን ጉባኤዎች ልዩ ሰላምታ ይጨምራል። ለአንደኛውም መጋቢ ልዩ ቃል ይልክለታል።

ለመጀመሪያ ጊዜ የእነዚህን የስም ዝርዝሮች ስናነብ ብዙም ላይሰማን ይችላል። ዳሩ ግን ከመድረኩ በስተቀር መለስ ብለን ከጳውሎስ ጋር በሚያገለግሉበት ጊዜ፡ የእነዚህ ሰዎች ሕይወት ምን እንደሚመስል ስንመለከት፡ የስም ዝርዝሩ በጣም አስደናቂ ትርጉም ይሰጠናል። እነዚህን ሰዎች በሦስት ምድቦች ከፍለን ልንመለከታቸው እንችላለን።

ከጳውሎስ ጋር የነበሩ ሰዎች (ቆላ. 4: 10-11፡ 14)

ይህ ሦስት አይሁዳውያን (አርስፕሮኮስ፡ ማርቆስ ዮሐንስ፡ ኢዮስጦስ ኢያሱ) እና አንድ አሕዛብ (ሉቃስ) የሚገኙበት ቡድን ነበር። ሁላቸውም ሐዋርያው ጳውሎስ በተቸገረበት ወላኝ ወቅት በመድረስ ታማኝነታቸውን ያስመሰክሩ ነበሩ። እነዚህ ከእርሱ ጋር አብረው የቆዩ ሰዎች ናቸው።

አርስጥዊስ (ቆላ. 4: 10) ከጳውሎስ ጋር አብሮ እንደታሰረና አብሮ እንዳገለገለ ተገልጾአል (ቁ. 11)። አርስጥዊስ ከመቄዶንያ የመጣ ሲሆን ከጳውሎስ የጉዞ ተባባሪዎች አንዱ ነበር (የሐዋ. 19: 29)። በመጀመሪያ ከተሰሉንቂ የመጣ ሲሆን (የሐዋ. 20: 4)፤ በኤፌሶን በተነሣው ውክታ ሕይወቱን በፈቃዱ ለአደጋ አጋልጦ ነበር (የሐዋ. 19: 28-41)። እንዲሁም ከጳውሎስ ጋር ወደ ሮም ተጉዞአል (የሐዋ. 27: 2)። ይህም ማለት ሉቃስ በሐዋርያት ሥራ 27 ውስጥ እጅግ ሥዕላዊ በሆነ ገለጻ የጻፈውን ማዕበልና የመርከብ መሰበር ምክንያት የደረሰውንም ችግር አብሮ ተካፍሎአል ማለት ነው።

ሁኔታው ምንም ዓይነት ቢሆን አርስጥዊስ ከጳውሎስ ጋር አብሮ ነበር፤ በኤፌሶን በውክታ ውስጥ፤ በባሕር ላይ ጉዞ፤ በማዕበልና በእስራትም ቢሆን አልተለየውም ነበር። አርስጥዊስ የሮም የሕግ እስረኛ የነበረ አይመስልም። «ከእኔ ጋር የታሰረ» የሚለው አርስጥዊስ ሐዋርያውን ለመርዳትና ለማጽናናት እስራቱን እንደተጋራ የሚያመለክት ይሆናል። አርስጥዊስ ለኢየሱስ ክርስቶስና ለወንጌሉ በፈቃዱ የታሰረ ሰው ነበር።

ምናልባት የጓደኞቹ እርዳታ ባይታከልበት ኖሮ ጳውሎስ የፈጻማቸውን ተግባራት ሁሉ መፈጸም ባልቻለም ነበር። አርስጥዊስ ከጳውሎስ ታላላቅ አጋሮች አንዱ በመሆን ሠርቶአል። ቀለል ያለ አማራጭ አልፈለገም። ሁኔታው ጫን እያለ ሲመጣም «እግራ-አውጪኝ» አላለም። ከጳውሎስ ጋር ተሰቃይቶ አገልግሎአል።

ማርቆስ ዮሐንስ (ቆላ. 4: 10) ሁለተኛውን ወንጌል የጻፈ ሲሆን፤ በቀድሞው የቤተ ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ ከፍተኛ ሚና ተጫውቶአል። እርሱም የኢየሩሳሌም ተወላጅ የሆነ አይሁዳዊ ነበር። እናቱ ማርያም ቤቷን ለአማኞች መሰብሰቢያ እንዲሆን ሰጥታ ነበር (የሐዋ. 12: 12)። ማርቆስ ዮሐንስ በመጀመሪያ ሐዋርያዊ ጉዞው ከጳውሎስ ጋር የመጣው (የሐዋ. 13: 1-3) የበርናባስ ወንድም ልጅ ነበር። ማርቆስ በክርስቶስ ለማመን የበቃው በጴጥሮስ አገልግሎት ሳይሆን አይቀርም (1ኛ ጴጥ. 5: 13)።

ጳውሎስና በርናባስ ለሐዋርያዊ አገልግሎት ሲወጡ ማርቆስን ረዳታቸው አድርገው ወስደውት ነበር። ምናልባት ለጉዞ ስለሚያስፈልጉ ነገሮች በማዘጋጀትና በማሟላት ወዘተ. ሳያግዛቸው አልቀረም። ዳሩ ግን

ሁኔታው አስቸጋሪ ሲሆን ሰባዚዎቹን ተሰናብቶ ወደ ቤቱ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሰ (የሐዋ. 13:5-13)።

ማርቆስ ዮሐንስ ለምን ጉዞውን እንዳቋረጠ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አልተጠቀሰም። ምናልባት ወደ አደገኛ ስፍራ ሊሄዱ ስለተዘጋጁ ፍርሃት ተሰምቶት ይሆናል። ምናልባት ጳውሎስ የሐዋርያዊ ተልእኮውን በመሪነት መያዙና ዘመዱ የሆነውን በርናባስን መተካቱ ቅር አስኝቶትም ይሆናል። ወይም ጳውሎስ ለአሕዛቦች የሚያበረክተውን አገልግሎት አልወደደውም ይሆናል። ያም ሆነ ይህ ከእነርሱ ተለይቶ ወደ ቤቱ ተመለሰ።

በኋላ ጳውሎስና በርናባስ ሁለተኛውን ሐዋርያዊ ጉዞ ለማድረግ በተዘጋጁበት ወቅት ጳውሎስ፡ ማርቆስ የተባለው ዮሐንስ ከእነርሱ ጋር እንዳይሄድ ከለከለው (የሐዋ. 15:36-41)። ጳውሎስ በዚህ ወጣት ላይ ባደረገው ግምገማ ተሳታፊ ይሆን? ምናልባት ሊሆን ይችላል፤ ዳሩ ግን ማርቆስ ዮሐንስ በቀደመው አገልግሎት ከመንገድ ተመልሶ ስለ ነበር ጳውሎስ ለወሰደው ጥንቃቄ ልንወቅሰው አንችልም። ጳውሎስ የጠፉትን ነፍሳት ለክርስቶስ ለመማረክ እየጣረ ነበር እንጂ አስደሳች የሽርሽር ጉዞ እያደረገ አልነበረም። ማንኛውም ዓይነት አደጋ ወይም ችግር ጳውሎስን ለጠፉ ኃጢአተኞች ወንጌሉን ከማድረስ ሊገታው አይችልም ነበር። ማርቆስ ዮሐንስ በጳውሎስና በርናባስ መካከል ክፍፍል መፍጠሩ እጅግ የከፋ ነገር ነበር። ይሁን እንጂ ጳውሎስ ማርቆስን ይቅር እንዳለውና፡ - «ማርቆስ ለአገልግሎት ብዙ ይጠቅመኛል ይዘኸው ከአንተ ጋር አምጣው» (2ኛ ጢሞ. 4:11) በማለት እንደጻፈ ማስታወስ አለብን።

ማርቆስ፡ ቲቶ እና ጢሞቴዎስ ለሐዋርያው ጳውሎስ ልዩ ተወካዮች ሆነው ያገለገሉ ወጣቶች ነበሩ። ችግሮች ወደ ነበሩባቸው አብያተ ክርስቲያናት ይልካቸውና ችግሮቹን ለማቃለል አስተዋጽኦ እንዳላቸውም ይተማመንባቸው ነበር። ማርቆስ ዮሐንስ በእግዚአብሔር ጸጋ የመጀመሪያ ውድቀቱን በማሸነፍ ጠቃሚ የእግዚአብሔር አገልጋይ ለመሆን በቅቶአል። እንዲያውም የማርቆስን ወንጌል ለመጻፍ የተመረጠ ሰው ነበር!

እግዚአብሔርን ለማገልገል የተነሣበት የመጀመሪያው እርምጃ ላልተሳካለት ሰው ሁሉ ማርቆስ ትልቅ መጽናኛ ነው። ቁጭ ብሎ ሲተከዝ አልኖረም። ዳግም ወደ አገልግሎቱ በመሰማራት ለጌታና ለሐዋርያው ጳውሎስ ታማኝነቱን አሳይቷል። ማርቆስ ከጳውሎስ ጋር ከቆዩት ሰዎች አንዱ ነበር።

እዚህ ላይ እንደበርናባስ ወጣቱን ክርስቲያን ሁሉ በጌታ ማበረታታት መልካም እንደሆነ ልጩምር እሻለሁ። ማርቆስ፥ ምናልባት በርናባስ ባይረዳው ኖሮ ብቻውን አሁን የደረሰበት ስፍራ ሊደርስ ይችል ይሆናል፤ እኔ ግን እጠራጠራለሁ። እግዚአብሔር ማርቆስን እንዲያጽናና፥ ወደ አገልግሎትም ዳግም እንዲመልሰው በርናባስን ተጠቀመ። በርናባስ ስሙና ምግባሩ የተጣጣመለት ሰው ነበር። በርናባስ ማለት «የመጽናናት ልጅ» ማለት ነው (የሐዋ. 4: 36)።

ኢዮስጦስ የተባለ ኢያሱ (ቆላ. 4: 11) ከጳውሎስ ጋር ያገለገለ አይሁዳዊ አማኝ ሲሆን፥ ስለ እርሱ የምናውቀው ነገር የለም። ኢያሱ (ኢዮሱስ) የሚለው የተለመደ የአይሁድ ስም ሲሆን፥ በተጨማሪም እንደ ኢዮስጦስ በሚል የሮማውያን ስም መጠራት ለአይሁዶች አዲስ አልነበረም። ኢዮሱስ ኢዮስጦስ የተባለ እግዚአብሔርን በታማኝነት ማገልገሉ ሥራቸው ለዓለም ሁሉ ያልታወቀላቸውን አማኞች ይወክላል። የምናውቀው ነገር ቢኖር ከጳውሎስ ጋር አብሮ የሚያገለግልና ለጳውሎስ መጽናኛ የሆነ ሰው እንደነበር ነው። ይሁን እንጂ ጌታ የዚህን ሰው የታማኝነት ሕይወትና አገልግሎት መዝግቦ አስቀምጦአል። በዚሁ መሠረት ሽልማቱን ያጎናጽፈዋል።

ሉቃስ (ቆላ. 4: 14) በቀድሞዋ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እጅግ ጠቃሚ ሰው ነበር። ከአሕዛብ ወገን ቢሆንም፥ የሉቃስ ወንጌልንና የሐዋርያት ሥራን እንዲጽፍ በእግዚአብሔር የተመረጠ ሰው ነበር። ምናልባት የመጽሐፍ ቅዱስን መጽሐፍ ለመጻፍ ብቸኛ አሕዛብ ሳይሆን አይቀርም። ሌሎች የመጽሐፍ ቅዱስ ጸሐፊዎች በሙሉ ከአይሁድ ወገን ነበሩ። በተጨማሪም ሉቃስ ሐኪም ሲሆን በጳውሎስ እጅግ የተወደደ ሰው ነበር። የሕክምና ሙያ በግሪኮች ይወደድ ስለነበር ሐኪሞች ከፍተኛ ማኅበራዊ ተፈላጊነት ነበራቸው። ምንም እንኳን ጳውሎስ ሰዎችን የመፈወስ ኃይል ቢኖረውም ከሐኪም ጋር ተጉዞአል!

ሉቃስ ከጳውሎስና ከቡድኑ ጋር የተቀላቀለው በጢሮአዳ ነበር። (በሐዋ. 16: 10 በነጠላ ስም ሳይሆን፥ በብዙ ቁጥር እንደተጻፈ ልብ በል።) ሉቃስ ከጳውሎስ ጋር ወደ ኢየሩሳሌም የተጓዘ ሲሆን (የሐዋ. 20: 5-19) ወደ ሮምም ሲጓዝ አብሮት ነበር (የሐዋ. 27: 1-28: 16)። በዚያ ቀውጢ ወቅት የሉቃስ መገኘትና ሙያው ለጳውሎስ ከፍተኛ መጽናኛ እንደነበር አያጠራጥርም። እግዚአብሔር በተአምራታዊ መንገድ

ብርታትና ፈውስ ሊያመጣ ቢችልም እንደ ሕክምና ባሉ በተፈጥሮ የተሰጡትንም ነገሮች ይጠቀማል። እኔና ባለቤቴ በአፍሪካ ለሚሠሩ ወንጌላውያን ባገለገልንበት ወቅት፣ የሕክምና ዶክተር የሆነው ወዳጃችንና ባለቤቴ አብረውን ተጉዘው ነበር። እነዚህ ሰዎች ላይረጉልን እርዳታ ከልብ የመነጨ ምስጋና አቅርበንላቸዋል።

ሉቃስ እስከመጨረሻው ድረስ ከጳውሎስ ጋር ቆይቶአል (2ኛ ጢሞ. 4: 11 ይመልከቱ)። እግዚአብሔር ሉቃስን የሐዋርያትን ሥራ እንዲጽፍና በመንፈስ ቅዱስ ምሪት የተጻፈው የቀድሞዬቱን ቤተ ክርስቲያን ታሪክ እንዲሁም የጳውሎስን አገልግሎት እንዲያስተላልፍልን መርጦታል። ሉቃስ ሙያውን በእግዚአብሔር አገልግሎት ለሚጠቀምና ጌታ ወደሚልከው ሰፍራ ሁሉ ለመሄድ ራሱን ለሰጠ ሰው ጉልህ ምሳሌ ነው። ሉቃስ የተወደደ ክርስቲያን፣ የሰለጠነ ሐኪም፣ ጥሩ ጓደኛና ጥንቁቅ የታሪክ ጸሐፊና እነዚህን ሁሉም በግሩም ሁኔታ አንድ ላይ አጠቃልሎ የያዘ ሰው ነበር።

የጸለየው ወንድም (ቆላ. 4: 12-13)

ይህን መጽሐፍ ማጥናት ስንጀምር ኤጳፍራን ተመልክተናል። ምክንያቱም የቆላስይስ ቤተ ክርስቲያንን የመሠረተው እርሱ ነበር (ቆላ. 1: 7-8)። በኤፌሶን ከነበረው ከጳውሎስ አገልግሎት የተነሣ ወደ ክርስቶስ ከመጣ በኋላ የደኅንነትን የምሥራች ለወገኖቹ ለማካፈል ወደ አገሩ ተመለሰ። በተጨማሪም ኤጳፍራ በሉዶቅያና ኢያራ አብያተ ክርስቲያናትን ሳይቆረቁር አልቀረም (ቆላ. 4: 13)። በዛሬው ዘመን አገላለጽ ኤጳፍራ «የቤት ለቤት አገልጋይ» ነበር።

ኤጳፍራ ወንጌሉን ለማዳረስ ያነቃቃው ምን ነበር? እርሱ «የክርስቶስ ባሪያ» ነበር (ቁ. 12)። ጳውሎስ «ከተወደደ ከእኛም ጋር አብሮ ባሪያ የሆነው ...» በማለት ይጠራዋል (1: 7)። ኤጳፍራ ኢየሱስ ክርስቶስን ከመውደዱም በላይ እርሱን ለማገልገልና የማዳኑን መልእክት ለማዳረስ ፈለገ፤ ዳሩ ግን ይህን ያደረገው ለብቻው አልነበረም። ኤጳፍራ በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን አገልግሎትና ከሌሎች ቅዱሳን ጋር አብሮት በመሥራት የሚያምን ሰው ነበር። እርሱም «ባሪያ» ብቻ ሳይሆን «አብሮ የሚሠራ ባሪያ» ነበር።

ከዕለታት አንድ ቀን ከመስክ ሥራው ለመፈናቀል ስለተገደደው የጋራ ወዳጆችን ከአንድ በውጭ አገር የሚኖር የወንጌላውያን መሪ ጋር ስንነጋገር

ነበር። እርሱም «የኃጢአት ወይም ሌላ ዓይነት ችግር አልነበረበትም።
ዋናው ችግሩ ብቸኛ መሆኑ ነው። ከሌሎች ሰዎች ጋር ተስማምቶ
ለመሥራት አልቻለም። በወንጌል ሥራ አንድም ተባብሮ መሥራት፤
አሊያም ምንም ነገር አለመሥራት ብቻ ነው የሚፈለገው» በማለት
ገለጸልኝ።

ከኤጳፍራ የአገልግሎት ምሥጢሮች አንዱ የጸሎት ሕይወቱ ነበር።
ኤጳፍራና ጳውሎስ በአንድ ክፍል ውስጥ ስለነበሩ ኤጳፍራ ሲጸልይ
ጳውሎስ ተመልክቶአል። የጸሎት ሕይወቱን ያወቀው በዚህ ነበር። የዚህ
ሰው የጸሎት ሕይወት ምን ይመስል ነበር?

ያለማቋረጥ ይጸልይ ነበር (ቁ. 12- «ሁልጊዜ»)። ይህ ሰው «በጸሎት
እየነቃችሁ ለእርሱ ትጉ» (ቆላ. 4:2) ለሚለው የጳውሎስ ምክር መልካም
ምሳሌ ነበር። ኤጳፍራ ዛሬ ብዙ ክርስቲያኖች እንደሚያደርጉት ደስ ሲለው
ብቻ የሚጸልይ አልነበረም። ጸልይ የሚል ትእዛዝ ሲደርሰው ወይም
ሌሎች አማኞች ሲጸልዩ ሲያይ የሚጸልይ ሰው አልነበረም።
የእግዚአብሔርን በረከት በመሻት ያለማቋረጥ ይጸልይ ነበር።

በትጋት ይጸልይ ነበር (ቁ. 12 - «ይጋደላል»)። በዚህ ስፍራ
የተጠቀሰው ቃል «በኃዘን መዋጥ» የሚል ትርጉም ሲኖረው ጌታችን
በአትክልት ስፍራ ስላሳለፈው የጸሎት ጊዜ ከተሰጠው ገለጻ ጋር አንድ
ዓይነት ነው (ሉቃስ 22:44)። ለኤጳፍራ ጸሎት ከባድ ሥራ እንደነበር
እንረዳለን! ይህ የግሪክ ቃል ሯጮች ራሳቸውን ለውድድሩ ሙሉ ለሙሉ
የሚሰጡበትን ሁኔታ ለመግለጽ ያገለግል ነበር። ዛሬ የቤተ ክርስቲያን
አባላት ስፖርተኞች ለውድድራቸው የሚጠቀሙበትን ጥረት ያህል ወይም
ፍላጎት በጸሎታቸው ላይ ቢያውሉ ኖሮ፤ መንፈሳዊ መነቃቃት ይኖረን
ነበር!

ለሰዎች በግል ይጸልይ ነበር (ቁ. 12 - «ስለ እናንተ»)። የኤጳፍራ
ጸሎት በዓለም ዙሪያ ለሁሉም በአጠቃላይ የሚደረግና ለግለሰቦች
መጸለይን የማይጨምር አልነበረም። የምልጃ ጸሎቱን የመሠረተው
በቆላስይስ፤ በሉዊቅያና በሂራፖሊስ በነበሩት ቅዱሳን ላይ ነበር።
አንዳንድ ሰዎችን በስም እየጠራ ይጸልይ እንደነበር አያጠራጥርም።
ለኤጳፍራ ጸሎት ሰዎችን የማያካትት ሃይማኖታዊ ልምምድ አልነበረም፤
ምክንያቱም እነዚህን ሰዎች በልቡ ተሸክሞ በግል ይጸልይላቸው ነበርና።

ስለምን እንደሚጸልይ ያውቅ ነበር። ኤጳፍራን «ስለምን ትጸልያለህ?» ብሎ የመጠየቅ አጋጣሚ አግኝተው ቢሆን ኖሮ መልስ አያጣም ነበር። ታላቅ መሻቱም በእነዚያ ሦስት ማኅበረ-ምእመናን ውስጥ የሚገኙ አማኞች በክርስትና እምነታቸው ወደ ብስለት ይደርሱ ዘንድ ነበር። ጳውሎስ የኤጳፍራን ጸሎት ለማጠቃለል ግሩም ቃላት ተጠቅሞአል፤ እነዚህም ቃላት የቆላስይስን መጽሐፍ መልእክት ጭምር የሚያጠቃልሉ ናቸው፡- «በእግዚአብሔር ፈቃድ ሁሉ ተረድታችሁና ፍጹማን ሆናችሁ እንድትቆሙ ...»።

ኤጳፍራ እነዚህ ክርስቲያኖች የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዲያውቁና እንዲያደርጉ አጥብቆ ይፈልግ ነበር። ዳሩ ግን በእግዚአብሔር ፈቃድ ሁሉ እንጂ በከፊሉ ላይ ብቻ ተሳታፊዎች እንዲሆኑ አልፈለገም። (በቆላስይስ መጽሐፍ ውስጥ «ሁሉ» የሚለው ቁልፍ ቃል ሲሆን ከ30 ጊዜ በላይ አገልግሎቱል)። እንዲሁም በእግዚአብሔር ፈቃድ ተረድተውና ፍጹማን ሆነው እንዲቆሙ ይፈልግ ነበር። የናስቲክ አስተማሪዎች እነዚህን የክርስቲያኖች «ፍጹምነትና ብስለት» እንደሚሰጡ ይናገሩ ነበር፤ ዳሩ ግን ይህንን ለማድረግ አልቻሉም። እነዚህን በረከቶች ልናገኝ የምንችለው በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ብቻ ነው። የእግዚአብሔር ሙላት የሚገኘው በክርስቶስ ብቻ ስለሆነ «በእርሱ ሆናችሁ ተሞልታችኋል» (ቆላ. 2:9-10)።

ይህ ጥያቄ በሳል የመሆንንና በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ ሙሉ ለሙሉ ዋስትና የማግኘትን አሳብ ይይዛል። እንዲሁም ከጳውሎስ የጸሎት ሸክም ጋር ይስማማል (ቆላ. 2:2)። በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ ሙሉ ዋስትና ማግኘት ግሩም በረከት ነው! ለክርስቲያን በሕይወቱ መዋለል አስፈላጊ አይደለም። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ልናውቅና ልንደሰትበት እንችላለን። ክርስቲያን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ሲማርና ሲኖርበት በእምነቱ እየበሰለ ይሄዳል፤ የእግዚአብሔርንም ሙላት ይለማመዳል።

በመሥዋዕትነት ይጸልይ ነበር (ቁ. 13 - «እጅግ እንዲቀና» ወይም «አብዝቶ እንደሚጨነቅ»)። እውነተኛ ጸሎት ከባድ ነው። ኢየሱስ ጌቱሴማን ስፍራ ሲጸልይ እንደ ደም ነጠብጣብ ያለ ላብ ከአካሉ ይመነጭ ነበር። ጳውሎስ ለቆላስይስ ሰዎች በጸሎት «ይጋደል» ነበር (ቆላ. 2:1)፤ ኤጳፍራም እንዲሁ ይጨነቅ ነበር። ይህም ማለት እግዚአብሔር ይመልስልን ዘንድ ከእርሱ ጋር መታገል አለብን ማለት አይደለም። ዳሩ

ግን በቅንዓትና ከልብ በመነጨ አሳብ ራሳችንን ለጸሎት መስጠት አለብን ማለት ነው። ሸክም ከሌለ፣ በረከት ሊኖር አይችልም። እዚህ ላይ ጆን ኤች. ጄወት ስለ ጸሎት የተናገሩትን ብንጠቅስ ተገቢ ይመስለናል፡- «ምንም ዋጋ ያልተከፈለለት ጸሎት፣ ምንም ነገር ሊፈጽም አይችልም» ብለዋል።

ከጳውሎስ ጋር የነበሩት ሰዎች ሁሉ በተለያየ ሁኔታ ሲገለጹ፣ በጸሎት አገልግሎቱ የተጠቀሰ ኤጳፍራ ብቻ ነው። ይህም ሌሎች ሰዎች አይጸልዩም ነበር ማለት ሳይሆን፣ ጸሎት ለእርሱ ዐቢይ መሻቱና አገልግሎቱ ነበር ማለት ነው። ኤጳፍራ ከጳውሎስ ጋር አብሮ የታሰረ ቢሆንም (ፊሊ. ቁ. 23)፣ እስራቱ እንኳ ወደ ሰማይ አደባባዮች ከመግባትና በአብያተ ክርስቲያናት ለሚገኙ እጎቶቹና ወንድሞቹ ከመጸለይ አላገደውም ነበር።

ኢ. ኤም. ባውንድስ የዱሮ ትውልድ የጸሎት ተጋዳይ ነበሩ። ብዙውን ጊዜ ጠዋት ማልደው በመነሣት፣ የዕለቱን ሥራ ከመጀመራቸው በፊት ለበርካታ ሰዓታት ይጸልዩ ነበር። በጸሎት ርእሰ-ጉዳይ ላይ የጻፏቸው በርካታ መጻሕፍት፣ ባውንድስም እንደ ኤጳፍራ፣ በእግዚአብሔር ፊት እንዴት በጸሎት መጋደል እንደሚገባ የተረዱ ሰው መሆናቸውን ይመሰክራሉ።

ኤጳፍራ በሦስት የተለያዩ ከተሞች ለሚኖሩ አማኞች መጸለዩ እጅግ ያስደንቀኛል። ዛሬ ምእመናን በሌሎች ስፍራዎች ለሚገኙ አማኞች ይቅርና ለራሳቸው መጋቢና ለቤተ ክርስቲያን ቢጸልዩ እንኳ ታድለናል! ምናልባት መንፈሳዊ መነቃቃት የሚዘገይበት አንዱ ምክንያት አንዳችን ለሌላው በትጋት ስለማንጸልይ ይሆናል።

የኮበለለው ሰው (ቆላ. 4፡14)

ዴማስ በጳውሎስ መልእክቶች ውስጥ ሦስት ጊዜ ብቻ የተጠቀሰ ሲሆን እነዚህም ማጣቀሻዎች አሳዛኝ ታሪክ ያስረዳሉ። በመጀመሪያ «አብሮኝ የሚሠራ ... ዴማስ» ተብሎ ከሦስት መልካም ሰዎች ከማርቆስ፣ ከአርስጥፔኮስና ከሉቃስ ጋር ተጠቅሶአል (ፊሊሞና ቁ. 24)። በቆላስይስ 4፡14 ላይ ደግሞ እንዲሁ ዴማስ ተብሎ ተጠቅሶአል። በዚህ ስፍራ የተለየ ገላጭ ቃል አልታከለበትም። ዳሩ ግን የመጨረሻው ማጣቀሻ ዴማስ የደረሰበትን አሳዛኝ ሁኔታ ይገልጻል፡- «ዴማስ የአሁኑን ዓለም ወዶ ትቶኛልና» (2ኛ ጢሞ. 4፡10)።

በመጀመሪያው የወንጌል ጉዞው በአንድኛው ክፍል፡ ማርቆስ የሐንስ ጳውሎስን ትቶ ነበር፤ ዳሩ ግን እንደገና ተመለሰ። ዴማስ ግን ዳግም ያልተመለሰ ይመስላል። ኃጢአቱም የአሁኑን ዓለም መውደዱ ነበር። ዓለም የሚለው ቃል ይህችን ዓለም የሚያሸከረከረውን ሁለተኛዊ የነገሮች ቅንጅት ወይም «እግዚአብሔር የሌለበትን ማኅበረሰብ» ያመለክታል። ሐዋርያው የሐንስ በመጀመሪያ መልእክቱ ዓለም አማኞችን «የሥጋ ምኞትና የዓይን አምሮት ስለ ገንዘብም መመካት» እንደምትሰባቸው ገልጾአል (1ኛ የሐ. 2፡15-17)። ከእነዚህ ከሦስቱ ዴማስ በየትኛው ወጥመድ እንደተያዘ አናውቅም። ምናልባት በሦስቱም ወጥመዶች ሊሆን ይችላል።

ዳሩ ግን ልክ ዴማስ እንዳደረገው ክርስቲያኖች ዛሬም ወደ ዓለም ሊሳቡ እንደሚችሉ እናውቃለን። ሁልጊዜም ለዚህ ዓለም ነገሮች እየኖሩ በአስመሳይ ሃይማኖታዊ ሥርዓት መመላለስ ምንኛ ቀላል ነገር ነው! ዴማስ ለሁለት ጌቶች መገዛት የሚችል መስሎት ነበር፤ በመጨረሻም ከሁለቱ በአንዱ ለመጠቃለል መወሰን ነበረበት። የሚያሳዝነው ግን በሕይወቱ ላይ የተሳሳተ ውሳኔ ወሰነ።

የዴማስ ወደ ዓለም መሄድ ጳውሎስን በከፍተኛ ደረጃ ሳይጎዳው አልቀረም። የመከሩ ሠራተኞች ቁጥር በጣም አነስተኛ ስለነበር የዴማስ እርምጃ የጌታንም ሥራ ጎድቶታል። ይሁንና ውሳኔው ከሁሉም በላይ የጎዳው ራሱ ዴማስን ነው። ዘላለማዊነት ለሌለው ነገር ሕይወቱን አባከኖአል። «የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያደርግ ግን ለዘላለም ይኖራል» (1ኛ የሐ. 2፡17)።

ጳውሎስ ከወዳጆቹና አብረውት ከሚያገለግሉ ሰዎች ሰላምታ ካስተላለፈ በኋላ፡ ራሱም በሎዶቅያና በሂራፖሊስ ለሚገኙ እጎትማማች አብያተ ክርስቲያናት ሰላምታ ያቀርባል። እነዚህ ሰዎች ጳውሎስን በሥጋ አይተው ባያውቁም (ቆላ. 2፡1)፤ ይወዳቸውና ስለ መንፈሳዊ ደኅንነታቸው ሽክም ይሰማው ነበር።

ስለ ንምፉን በቤቱ ውስጥ የቤተ ክርስቲያን ስብሰባ እንደሚካሄድ ብቻ እንጂ ሌላ የምናውቀው ነገር የለም። (በ1980 የአማርኛው የመጽሐፍ ቅዱስ እትም መሠረት ንምፉ ብለው ይጠሩታል፤ ከዐረፍተ ነገሩም አገባብ የሴት ስም እንደሆነ ታውቆአል።) በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ በመጀመሪያዎቹ ክፍለ-ዘመናት አካባቢ፤ የአጥቢያ አብያተ ክርስቲያናት

ስብሰባዎች በግለሰብ ቤቶች ውስጥ ይደረጉ ነበር። ዛሬም ቢሆን በርካታ አዳዲስ አጥቢያ አብያተ ክርስቲያናት የሚጀምሩት በዚህ ዓይነት ነው። የክርስትና እምነት ከሰደት ተነሥቶ ይፋ የመንግሥት ድጋፍ እስካገኘበት ጊዜ ድረስ፤ የቤተ ክርስቲያን ሕንጻዎች አልተመሠረቱም ነበር። እንደ እውነቱ ከሆነ ኢየሱስ ክርስቶስ የኅብረቱ ማዕከል እስከሆነ፤ ድረስ ጉባኤው የትም ቢሰበሰብ ችግር የለውም። (ስለ «ቤት ውስጥ ቤተ ክርስቲያን» ተጨማሪ ምሳሌዎች ለማግኘት ሮሜ 16:5 እና 1ኛ ቆሮ. 16:19ን ተመልከት።)

የጳውሎስ ትልቁ ዓላማ የእግዚአብሔር ቃል በእነዚህ አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ እንዲነበብና እንዲጠና ነበር። ማንበብ ማለት ድምፅን «ከፍ አድርጎ ማነብነብ» እንደ ማለት ነው። የእነዚህ መልእክቶች ቅጂዎች ለእያንዳንዱ አባል ሊደርሱ አይችሉም ነበር። በአብዛኛዎቹ አብያተ ክርስቲያናት፤ የእግዚአብሔርን ቃል በሕዝብ ፊት ወደ ማንበቡ ልምምድ እንድንመለስ አጥብቄ ለማሳሰብ እወዳለሁ። «ለማንበብ ... ተጠንቀቅ» (1ኛ ጢሞ. 4:13) ሲል የእግዚአብሔርን ቃል በሕዝብ ፊት ማንበብን ያመለክታል።

ከጳውሎስ ዘንድ ይላኩ የነበሩት እነዚህ የተለያዩ መልእክቶች ለእነዚህ ሁሉ ጉባኤዎች ተስማሚ መሆናቸውን ልብ ማለት ያሻል። በራሴ አገልግሎት፤ የእግዚአብሔርን ቃል በበርካታ የተለያዩ ሥፍራዎችና ሁኔታዎች ውስጥ አካፍያለሁ። ቃሉም ወደ ሰዎች ልብ ከመድረስና መሻታቸውን ከማሟላት ተቆጥቦ አያውቅም። በተለያዩ አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ እንኳ የእግዚአብሔር ቃል ለልብ የሚደርስ መልእክት አለው። የእግዚአብሔር ቃል ሁልጊዜም ተስማሚ ስለሆነ በተለያዩ ሁኔታዎች ውስጥ የሚገኙትን የተለያዩ ችግሮች ለመቅረፍ መታረም ወይም መለወጥ አያሻውም።

ከሉዳቅያ የምናገኘው መልእክት ምን ነበር? በእርግጠኝነት ለመናገር አንደኛውም። አንዳንድ ምሁራን የጠፋው ለኤፌሶን የተጻፈው መልእክት እንደሆነ ያስባሉ፤ ይሁን እንጂ ይህ አሳብ መላምት እንደሆነ መዘንጋት የለብንም። ይህ ክፍል መጥፋቱ በመንፈስ ቅዱስ ምሪት ከተጻፈው ቃል ውስጥ የተወሰነውን ክፍል አጥተናል ወደሚለው ድምዳሜ አይወስደንም። ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ከላካቸው መልእክቶች ውስጥም የተወሰነው ክፍል ጠፍቷል፤ ይሁን እንጂ እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ

ምሪት ቃሉን መስጠት ብቻ ሳይሆን በቃሉ ውስጥ ሊሆን የሚገባውን ክፍል እንዳይጠፋ ከፍተኛ ጥበቃ አድርጎአል። በመሆኑም ስለሌለን ነገር ከመደነቅ ይልቅ ያለንን መጠቀም ይኖርብናል።

ቆላስይስ 4: 17ን ከፊልሞና 2 ጋር ስናወዳድር፡ አክሪጳ ከፊልሞና ቤተሰብ ውስጥ አንዱ እንደሆነ እንመለከታለን። የፊልሞና ልጅና በፊልሞና ቤት ውስጥ የምትገኝ ቤተ ክርስቲያን መጋቢ ሳይሆን አይቀርም። በእርግጥ ይህንን ለማረጋገጥ ባንችልም ትክክለኛ ድምዳሜ ይመስላል። ይህም አፍብያ የፊሊሞና ሚስት እንደነበረች ያመለክታል።

ጳውሎስ ከሰላምታ በኋላ የጠቀሳቸው የመጨረሻ ቃላት አክሪጳ አገልግሎቱን በታማኝነት ይቀጥል ዘንድ በተሰጡት ማበረታቻዎች ላይ ያነጣጥራል። አክሪጳ ተስፋ ቆርጦ ነበርን? የኖስቲክ የሐሰት አስተማሪዎች ቤተ ክርስቲያኑን በማጥለቅለቅ ችግሮችን ፈጥረውበት ይሆን? አናውቅም፤ ዳሩ ግን የአብያተ ክርስቲያናት መጋቢዎች ከበርካታ ችግሮች ጋር እንደሚፋጠጡ፤ በርካታ ሸክሞች እንዳሉባቸውና ሁልጊዜም የማበረታቻ ቃል እንደሚሹ እናውቃለን።

ጳውሎስ አክሪጳን አገልግሎቱ ከእግዚአብሔር እንደተሰጠውና አንድ ቀን የሥራውን ዘገባ የሚያቀርብ የእግዚአብሔር ሠራተኛ እንደሆነ ያስታውሰዋል። አገልግሎቱን የሰጠው እግዚአብሔር ስለሆነ በተገቢው መንገድ ይወጣ ዘንድ ሊረዳው ይችላል ነበር። አገልግሎት እኛ ለእግዚአብሔር የምናደርገው ሳይሆን እግዚአብሔር በእኛ በኩልና በእኛ ውስጥ የሚሠራው ተግባር ነው።

እንድትፈጽመው የሚለው ቃል እግዚአብሔር ለአገልጋዮቹ ይፈጽሙት ዘንድ ያዘጋጃቸው ግልጽ ዓላማዎች እንዳሉት ያመለክታል። እርሱ አስቀድሞ ያዘጋጀውን መልካሙን ሥራ እንፈጽም ዘንድ በውስጣችንና በእኛ በኩል ሥራውን ያከናውናል (ኤፌ. 2: 10 ተመልከት)። በመሠረቱ፤ መፈጸም የሚለው ከቆላስይስ መልእክት ዋና አሳብ ጋርም አብሮ ይሄዳል። የኢየሱስ ክርስቶስ ሙላት ለእያንዳንዱ አማኝ ተሰጥቶታል። አስቀድመን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ስለ «ተምላን» አገልግሎቶቻችንን ለማሟላት እንችላለን።

የመጽሐፍ ቅዱስን ትምህርት በተግባር የማንተረጉም ከሆነ ጥናታችን ከንቱ ነው። ይህንን መልእክት ካነበብንና ካጠናን በኋላ ለመቼውም ቢሆን የምንፈልገው ነገር ሁሉ በኢየሱስ ክርስቶስ እንዳለን ከመረዳት በቀር

የምናደርገው ነገር የለም። የእግዚአብሔር ሙላት በኢየሱስ ክርስቶስ ስለሆነ በእርሱ ተሞልተናል። ይህ ለአክሪጳ ምንኛ የሚያበረታታ እውነት ሊሆን ይገባል! ዛሬስ ለእኛ ደግሞ ምን ያህል የሚያጽናናን ሊሆን ይገባል!

ብዙውን ጊዜ ጳውሎስ መልእክቱን ለጸሐፊው ይናገርና እርሱም ይጽፍለት ነበር (ሮሜ 16:22 ተመልከት)፤ በመጨረሻም ላይ ስሙን ጽፎ ይፈርምበታል። ሁልጊዜም በመልእክቱ ፍጻሜ ስለ እግዚአብሔር ጸጋ ይጽፍ ነበር፤ ይህም የመልእክቱ «ምልክት» ነበር (2ኛ ተሰ. 3:17-18 ተመልከት)። የፈርማውና የ«ጸጋው» ቃል አንድ ላይ መጠቀሱ መልእክቱ እውነተኛ የጳውሎስ መልእክት እንደሆነ ያረጋግጣል።

አዲስ ኪዳን ስለ ጳውሎስ እስራቶች በርካታ ማጣቀሻዎችን ይዞአል። (የሐዋ. 20:23፤ 23:18፤ 29፤ 26:29፤ ፊልጵ. 1:7፤ 13-14፤ 16፤ 2ኛ ጢሞ. 1:8፤ 2:9፤ ፊሊሞ. ቁ. 10፤ 13፤ ኤፌ. 3:1፤ 4:1 ተመልከት።) ጳውሎስ እስራቱን እንዲያስቡ ለምን ይፈልጋል? በመጀመሪያ ደረጃ እስራቶቹ ለጠፉት ነፍሳት በተለይም ለአሕዛብ ያለውን ፍቅር የሚያስገነዝቡ ነበሩ። «ስለዚህም አሕዛብ ስለሆናችሁ ስለ እናንተ የክርስቶስ ኢየሱስ እስር» ነኝ ይላል (ኤፌ. 3:1)። የጳውሎስ እስራቶች ለጌታ ላለው ታዛዥነትና አሕዛብ ወንጌልን ይሰሙ ዘንድ ማንኛውንም ዋጋ ለመክፈል ፈቃደኛ ለመሆኑ መረጃ ናቸው።

ዛሬም እንኳ ለጌታ ታማኞች በመሆናቸው ምክንያት በእስራት የሚማቅቁ ለጌታ የተሰጡ ክርስቲያኖች አሉ። እነዚህን ወገኖች ልናስባቸውና ልንጸልይላቸውም ይገባል። «ከእነርሱ ጋር እንደታሰረ ሆናችሁ እስሮችን አስቡ» (ዕብ. 13:3)።

ወደዚህ አስደናቂ ጥናት ፍጻሜ ስንመጣ በክርስቶስ ኢየሱስ ምሉዓን እንደሆንን ልብ ልንል ያሻል። በመሆኑም በክርስቶስ ካገኘነው ትምህርት የበለጠ ከሌላ የምናገኝ ቢመስለን ልንጠነቀቅ ይገባል። የእግዚአብሔር ሙላት ሁሉ የሚገኘው በእርሱ ስለሆነ፤ እግዚአብሔር የሚፈልግብንን ዓይነት ሕይወት እንድንኖር ሙሉ ለሙሉ አስታጥቆናል። ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጭ አዳዲስ ልምዶችን በመለማመድ አናድግም፤ ነገር ግን እግዚአብሔር በቃሉ በኩል አስቀድሞ የገለጠልንን ነገር ከሕይወታችን ጋር በማዛመድ ልናድግ እንችላለን።

በክርስቶስ ምሉዓን እንደሆኑት ሰዎች እንኖር ዘንድ ጌታ ይርዳን።

«... ሁን» በሚል ርእስ ታትመው በስርጭት ላይ የሚገኙ መጻሕፍት

1. ለጌታ የተገዛህ ሁን (የማቴዎስ ወንጌል)	14.10
2. ርገሩገ ሁን (የሉቃስ ወንጌል ምዕራፍ 1-13)	6.10
3. የበረታህ ሁን (የሉቃስ ወንጌል ምዕራፍ 14-24)	6.50
4. በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ተመላለስ (የሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 1-12)	5.35
5. ደፍረህ መስከር (የሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 13-28)	4.60
6. ተጽናና (2ኛ ቆሮንቶስ)	8.90
7. አርነት መውጣት (ገላትያ)	9.40
8. ደስተኛ ሁን (ፊልጵስዩስ)	8.25
9. ፍጹም ሁን (ቆላስይስ)	9.60
10. ለምጽአቱ ተዘጋጅ (1ኛና 2ኛ ተስሎንቄ)	9.25
11. ታማኝ ሁን (1ኛና 2ኛ ጢሞቴዎስ፣ ቲቶና ፊልሞኖ)	8.85
12. ንቃ (2ኛ ጴጥሮስ፣ 2ኛና 3ኛ ዮሐንስ፣ ይሁዳ)	11.85
13. በብስለት ማደግ (የያዕቆብ መልእክት)	11.20
14. ድል አድራጊ ሁን (የዮሐንስ ራእይ)	8.45

በዝግጅት ላይ ያሉ

1. እውነተኛ ሁን (1ኛ የዮሐንስ መልእክት)
2. ጠቢብ ሁን (1ኛ ቆሮንቶስ)
3. ፍለጋ የሌለው ባለጠገነት (ኤፌሶን)